

Định Mệnh - Dark Doll

Contents

Định Mệnh - Dark Doll	1
1. Chương 1. Người Bạn Mới	2
2. Chương 2. Mối Tình Bất Đắc Dĩ	4
3. Chương 3. Nhà Mới	5
4. Chương 4. Chấp Nhận Anh Nhé?	7
5. Chương 5. Người Bạn Cũ	10
6. Chương 6. Waikiki Beach	12
7. Chương 7. Kí Ức Bị Lãng Quên	15
8. Chương 8. Kelly Là.....osin	17
9. Chương 9. Từ Bỏ	19
10. Chương 10. Sara Và Dark Doll	22
11. Chương 11. Vampire Jack	23
12. Chương 12. Khi Luke Dạy Yuki	25
13. Chương 13. Kẻ Phản Bội	27
14. Chương 14. Quay Ngược Về Quá Khứ Hướng Tới Tương Lai	28
15. Chương 15. Mình Là Higazawa Say	30
16. Chương 16. Daiji Thích Cậu	33
17. Chương 17. Ying Làm Bạn Trai Say Nhé!	35
18. Chương 18. Say Là Ai?	37
19. Chương 19. Chuyện Về Kelly	39
20. Chương 20. Lá Thư Của Say	42
21. Chương 21. Xin Chào	43
22. Chương 22. Ngoại Truyện 1- Đám Cưới	44
23. Chương 23. Ngoại Truyện 2- Động Phòng	45
24. Chương 24. Ngoại Truyện 3- Gia Đình Hạnh Phúc	46

Định Mệnh - Dark Doll

Giới thiệu

Kelly Evelyn (Hạ Thiên Nghi): Nó là 1 cô gái hoàn hảo rất mạnh mẽ nhưng bên trong là 1 người rất

1. Chương 1. Người Bạn Mới

ĐÌNH MỆNH

Chương 1: Người bạn mới

Hạ Thiên Nghi bước đi trên con đường dài và hẹp nó đang đi học hôm nay tự dưng nó muốn đi bộ đến trường vì nó không muốn người khác biết đến Hạ Thiên Nghi với tư cách thiên kim tiểu thư.

-Ê hình như bữa nay có học sinh mới

-Ai ai ai?

-Ai biết,ngoài kia kia đang đứng chờ cô giáo đó

-Cái bạn xinh đẹp tóc ngắn màu đỏ che 1 bên mắt á hả?

-Ừ ừ đẹp ha?

-Đẹp thiệt

-Em theo cô vào lớp-Tiếng cô chủ nhiệm vang lên làm cả đám học sinh nhanh chóng zọt về chỗ

-Cô giới thiệu với các em đây là bạn mới của lớp chúng ta Hạ Thiên Nghi

Nó lạnh lùng bước qua tất cả mọi người không nhìn lấy 1 cái và đi xuống chỗ mà cô chỉ cho mình.

-Xin chào-Thiên Vũ vui vẻ chào nó

-Chào-Nó không hề nhìn nhưng vẫn nói

-Tóc cậu đẹp quá nhỉ?Nhìn lạ thật

-Ừ

-Tên cậu là gì?

-Hạ Thiên Nghi

-À...tiểu thư nhà họ Hạ

-Còn cậu?

-Tớ hả?Lâm Thiên Vũ

-Thiên Nghi này,tớ gọi vậy được chứ?

-Được

-Gọi tớ là Thiên Vũ nhé!

-Ừm

Ra chơi

-Này này Thiên Nghi dậy đi canteen với tớ đi

-Tớ đâu có ngủ,xuống đó làm gì?

-Ăn chứ làm gì?Đói sắp chết rồi-Thiên Vũ xoa bụng chu mỏ rất đáng iu

-Đi-Nó bật cười với thái độ của Thiên Vũ

-Cười nữa xem nào

-Không

-Muốn ăn gì?

- 1 cốc cafe sữa

-Okie

Thiên Vũ vừa quay lưng đi thì có 1 đám con gái đến chỗ nó đang ngồi kiểm chuyện.

-Con nhỏ kia,tụi tao yêu cầu mày tránh xa Thiên Vũ ra

-Không thích

-Mày...nếu không nghe thì số phận của mày sẽ giống như cái bàn gỗ này-Còn nhỏ đó vừa nói vừa cầm cái cây sắt đập xuống bàn nhưng mà xui thay nó không vỡ hahaha

Nó nhếch môi nhẹ đứng dậy xoay người đập 1 phát chiếc bàn vỡ làm đôi văng sang bàn bên cạnh làm vỡ cả 2 cái bàn khiến tụi hăm dọa nó xanh mặt cả canteen đang đổ dồn ánh mắt về nó.

-Thiên Nghi,cậu làm gì vậy?Phá hoại của công hả tớ không có tiền đền nha!

-Tớ đền cho

-Hè,đùa tí thôi mà

-Còn các cậu làm gì vậy?Rảnh quá kiểm chuyện với bạn mới hả?

-Thiên Vũ...

-Đi về lớp đi

-Thiên Nghi,ngồi xuống ăn đi

-Họ là ai vậy?

-Là những tiểu thư kiêu kì trong trường này luôn ỷ thế nhà giàu ăn hiếp các bạn khác

-Ừm vậy à?Cậu không có bạn à?

-À có chứ,nhưng cậu ta không học cùng lớp cậu ta cảm như hén ấy nói chuyện với cái đầu gối sưng hơn

-Hihi

-Cậu cười đẹp thật,sao không cười nhiều vào?

-Đâu có gì vui tự nhiên cười cho người ta bảo điên à?

-Cậu có bạn không?

-Không,à có 1 đứa bạn hâm tên là Thiên Vũ

-Hả?Giề?Tớ hâm hồi nào?Không chịu

-Sắp vào học rồi đấy về lớp thôi

Tan học nó vội vã rời khỏi trường hình như có chuyện gì gấp còn Thiên Vũ thì rất ấn tượng với nó nhưng vẫn chưa nhìn rõ được gương mặt nó nữa vì mái tóc đã che đi nửa gương mặt.

Nó vừa về đến nhà thì đã nhận được đồ của ba mẹ gửi qua là quần áo để đi party tối nay kèm theo bức thư:“Con nhất định sẽ rất đẹp trong bộ trang phục này đấy đẹp bỏ hình tượng lạnh lùng đi nhé con gái cả mái tóc giả đó nữa”

Quả thật là nó như trở thành 1 con người khác với mái tóc xanh dương uốn lọn phần đuôi chiếc áo sơ mi trắng và váy da đen gương mặt tự nhiên không chút phấn son tôn lên vẻ cao sang quyền quý của đại tiểu thư Hạ gia,leo lên chiếc Lexus nó phóng đi về phía trung tâm hội nghị tiệc cưới bậc nhất thành phố.

Mọi người đã đến khá đông đủ nên nó cũng đi vào tìm chỗ ngồi chờ.Hôm nay là tiệc sinh nhật của Lâm thiếu gia tức là Thiên Vũ nhưng mà tất nhiên là Thiên Vũ không hề biết có mặt nó ở đây.

2. Chương 2. Môi Tình Bất Đắc Dĩ

ĐÌNH MỆNH

Chương 2: Môi tình bất đắc dĩ

Đang ngồi tự nhiên có 1 đám thiếu gia nào đó lại tiếp chuyện với nó.

-Chào em anh là Phạm Anh Kiệt.Có thể cho anh biết tên em không?

-Để làm gì?

-Anh muốn làm quen em

-Không thích

-Em kiêu quá!Anh là Trần Tuấn Anh thiếu gia Trần gia đủ tư cách nói chuyện với em chứ?

-Không

-Có cá tính quá ha?Đi chơi với tụi anh đi.

Cả bọn đó kéo nó đi ra ngoài hoa viên.Bỗng nhiên có 1 bàn tay chặn lại kéo nó lại bị mất đà nó ngã vào lòng người đó thừa dịp người đó ôm chặt nó vào người.

-Xin chào,các cậu đưa khách của tôi đi đâu thế nhỉ?-Thiên Vũ vui vẻ chào mấy tên đó

-Mày là ai?

-Lâm Thiên Vũ

-Lâm thiếu gia,con nhỏ này là gì của cậu mà chúng tôi không được đưa đi?

-Bạn gái tôi-Thiên Vũ tự nhiên nói

-Bạn gái?Xin lỗi tiểu thư chúng tôi đi đây-Bọn đó vừa nghe Thiên Vũ nói nhanh chóng zọt vì ai cũng biết danh tiếng nhà Lâm gia đụng đến là die liền đấy

-Thiên Nghi,không sao chứ?

-Định chơi anh khùng cứu mỹ nhân à?

-Chờ chờ,cứu mà còn bị kêu là anh khùng à?

-Ôm đủ chưa?Bỏ ra được rồi đó

-Hehe này giờ tớ ôm cậu hả?Đâu có biết

-Ngây thơ quá ha?Nhìn vậy cũng biết tớ là Thiên Nghi hả?

-Sao không biết?Thiên Nghi hôm nay xinh quá nhỉ?Người đẹp nhìn 1 lần là nhớ liền mai mốt đi học nhớ làm tóc này nha

-Hông

-Sao z?

-Không thích

-Cũng được,vậy mai mốt chỉ được để tóc này khi gặp tớ thôi

-Để làm gì?

-Như vậy đẹp tóc kia làm che mất gương mặt xinh đẹp của cậu rồi

-2 đứa tâm sự đủ chưa?-Ông Cường ba Thiên Vũ cười cười hỏi

-Ôm ấp tình cảm quá ha?-Ba nó đùa

-Ba,bác 2 người nói gì vậy?-Thiên Vũ

-Thôi chúng ta không nên giấu nữa nhỉ?-Mẹ nó nói

-Việc gì ạ?-Nó ngơ ngác hỏi

-2 đứa con có hôn ước từ lúc mới sinh nhưng chúng ta lo sợ tụi con không chấp nhận nhưng giờ 2 đứa quen nhau là tốt rồi-Mẹ Thiên Vũ nói

-Hả?-Nó

-Thật ả!Vui quá nhỉ?-Thiên Vũ

-Ta sẽ xem như hả là đồng ý-Ba mẹ nó đồng thanh

-Sau buổi tiệc hôm nay 2 đứa dọn đồ về biệt thự mới ở luôn nhé-Ba nó

-Dạ dạ okie-Thiên Vũ

-Được rồi bọn ta đi tiếp khách 2 đứa nói chuyện tiếp đi-Ba Thiên Vũ

-Không vui hả?

-Không

-Sao vậy?Vây đi từ hôn nha?-Thiên Vũ xụ mặt nhìn tội hết sức

-Thôi

-Chứ sao không vui?Mà sao không chịu đi từ hôn?

-Vì tự nhiên phải lo cho 1 người nữa.Không từ hôn là vì làm vợ Thiên Vũ vẫn hơn người khác

-Vây hả?Cần gì cậu lo chồng thì phải chăm sóc vợ biết chưa, ngốc quá!Mình phải đổi cách xưng hô chứ nhỉ?

-Gọi là gì?

-Chưa biết,thôi mình đi vào trong đi

3. Chương 3. Nhà Mới

ĐÌNH MỆNH

Chương 3: Nhà mới

Tại nhà mới

Trong nhà toàn là tiếng nói của Thiên Vũ nào là:

-Thiên Nghi ơi đưa dây tở xách cậu không được đựng vào

-Thiên Nghi ơi cậu ngồi xuống đi để tớ đem đồ lên phòng

-Thiên Nghi ơi để đó tớ làm cho

-Thiên Nghi ơi cậu đói không?

-Ăn cái này nhé?

-Thôi uống nước cam đi

-Uống cafe không tốt đâu

-Hahaha-Nó không nhịn được cười khi nhìn Thiên Vũ lúc này chẳng qua là đi nấu ăn mà chẳng pik nấu nên đồ ăn nó nấu lại hehe

-Mắc cười lắm hả?Đút tay rồi nè-Thiên Vũ chu mỏ nhăn nhó

-Có sao không?Để tớ băng bó cho

Sau 1 hồi băng bó nó đi xuống bếp nấu ăn

-Cậu biết nấu ăn hả?Chỉ tớ đi

-Ừm,cậu có biết vo gạo không?

-Hong

-Được rồi tớ chỉ cho

Sau 1 tiếng đồng hồ vật vả với động đồ ăn thức uống cuối cùng Thiên Vũ đã hoàn thành được khóa huấn luyện nấu ăn do cô dâu tương lai của mình dạy và đang hí hửng chuẩn bị ăn mặc dù 10 ngón tay đang băng bó hehe vậy sao ăn?

-Thiên Nghi ơi~ huhu-Thiên Vũ không nhéo gọi nó(Chờ chờ không biết ai mới là cô dâu à?)

-Sao không ăn đi đồ ăn do cậu nấu vui lắm cơ mà?

-Nhưng mà...tay bị vậy sao ăn?

-Hahaha,xin lỗi tớ quên mất được rồi...-Nó vui vẻ cười trên nỗi đau của Thiên Vũ rồi bỗng nhiên ngồi lên người Thiên Vũ

-Sao ...sao cậu lại ngồi lên người tớ?

-Đút cho cậu ăn,không thích vậy hả?Xuống nhé

-Không,đương nhiên thích rồi hihi-Thiên Vũ vội ôm chặt nó lại rồi nhe răng cười đáng iu (Chắc,chưa cười mà vậy rồi không được, không được nhe chưa?)

30' sau

Nó đang trong phòng tắm còn Thiên Vũ đang xem running man (Cái này tg hay coi nè ^^)

Cạch-Cửa phòng tắm mở ra nó bước ra với chiếc áo thun đen form rộng và chiếc quần sort ngắn mái tóc được thả tự nhiên không màu cũng không uốn nó có 1 mái tóc tự nhiên màu nâu hạt dẻ nhìn đáng iu rất phù hợp với nó.Thiên Vũ bị đơ trong 5' với vẻ ngoài tự nhiên của nó

-Thiên Nghi,lại đây-Thiên Vũ ngoắc ngoắc nó

-Hả?Có gì không?-Nó đi về phía Thiên Vũ

Bỗng nhiên Thiên Vũ ôm chầm lấy nó mà chính Thiên Vũ cũng không biết tại sao tự nhiên cảm thấy cần phải bảo vệ nó cần phải yêu thương nó nhiều hơn

-Thiên Nghi này ôm cậu như này được chứ?Rốt cuộc đâu mới là vẻ ngoài thực của cậu hả?Nhìn cậu đáng iu mà iu cũng đáng luôn hehe

-Đùa hoài,bỏ ra đi

-Đâu có đùa tớ nói thật đấy,từ giờ cậu phải là của tớ biết chưa?Cô dâu của tớ-Thiên Vũ xoa đầu nó cười vui vẻ

-Ai là cô dâu của cậu chứ?Hứ-Nó hứ 1 cái rồi đi vào bếp uống nước

-Cậu như vậy càng đáng iu-Thiên Vũ cười toe nói

Hôm sau

Nó vừa thức dậy đã không thấy Thiên Vũ đâu chắc đi xuống đây nghịch cái gì rồi.

Éc má ơi đập vào mắt nó là Thiên Vũ đang ngồi giặt đồ bằng tay.

-Thiên Vũ cậu đang làm gì vậy?

-Giặt đồ đó,máy giặt hỏng rồi nên tớ giặt tay yên tâm đi tớ sẽ giặt luôn đồ của cậu

-Không được,không được,ai cho phép đụng vào đồ của tớ?Giặt của cậu thôi

-Ồ...sao vậy?

-Đã nói không được,đừng hỏi mà

-À...cậu ngại hả?Không sao đâu

-Không-Nó ôm đóng đồ lên

-Lấy đồ của tớ làm gì?Đồ cậu tớ giặt rồi haha

-Cậu...-Nó giận dỗi ngúng nguẩy bỏ đi

-Lại đáng iu nữa rồi haizzz

4. Chương 4. Chấp Nhận Anh Nhé?

ĐỊNH MỆNH

Chương 4: Chấp nhận anh nhé?

Hôm nay không đi học hả?

-Không,ba mẹ cho nghỉ mai đi chơi

-Thiệt hả?Tự dưng đang đi học cái nghỉ đi chơi là sao?

-Thì thích vậy á

-Thích thì đi 1 mình đi tớ đi học giờ vẫn kịp chơi vui vẻ

-Không được,không có cậu tớ đi làm gì với lại đây là lệnh của ba mẹ đó nha

-Chưa cưới hỏi ba mẹ nào ở đây?-Nó khoanh tay dậm chân nói

-Chưa cưới thì cũng là ba mẹ thôi,biết chưa hả cô dâu của tớ?

-Không biết gì hết

-Không được đi học đâu đấy

-Biết rồi,biết rồi.Thế giờ làm gì?

-Đi ngủ tiếp thôi

-Không.À mà cậu xuống đất ngủ đi nhường cái giường cho tớ ,nha?

-Không được

-Sao vậy?Không nhường tớ được cái giường nữa hả?

-Không phải,ba mẹ dặn là chúng ta phải ngủ chung 1 giường

-Không được

-Ngủ thôi mà có làm gì đâu?

-Nhưng mà lỡ cậu....

-Thì có sao đâu?Dù gì chúng ta cũng lấy nhau mà,ngốc quá!-Thiên Vũ xoa đầu nó cười nói

-Lấy nhau là sau này nhưng mà lỡ bây giờ....

-Ba mẹ còn nói là sớm sinh cháu cho họ nữa kìa.Mà lỡ có gì thì tớ chịu

-Không thích,không thích,không chịu đâu

-Không chịu cũng phải chịu phè

-Hứ

Tại nhà,các vị phụ huynh tụ tập lại từ rất sớm hình như có âm mưu kế hoạch gì đó.Sau đó họ gọi điện cho nó và Thiên Vũ đến

-Chào 2 đứa sống ở đó tốt không con?-Ba TV

-Dạ tốt-Nó

-Vui không tụi con?-Ba nó

-Dạ vui-TV

Xong rồi liên tục hỏi những chuyện tào lao

-Thiên Nghi,con uống nước cam nhé mẹ vừa mới vào đó làm cho con-Mẹ TV

-Dạ con cảm ơn-nó cầm lên uống không chút nghi ngờ

Trong lúc đó thì bên kia ba nó cũng vừa cho Thiên Vũ uống 1 ly rượu.Uống xong bỗng nhiên nó thấy chóng mặt rồi mọi thứ tối thui.Cả 2 đứa đều đã ngất xỉu thì các vị phụ huynh đưa tụi nó vào 1 căn phòng của khách sạn khóa cửa lại rồi đi ra chờ xem kết quả.

Nó tỉnh dậy đầu óc vẫn còn choáng váng nhìn qua bên cạnh thì thấy Thiên Vũ nằm đó.Chợt,nó giật mình hoảng hốt nhìn lại trên người nó không còn mảnh vải quần áo thì bị xé rách vứt dưới sàn nó không khóc chỉ thấy đau lòng thôi.Thiên Vũ tỉnh dậy nhìn cảnh hiện tại thì cũng hiểu rồi.

-Xin lỗi,Thiên Nghi tớ...

-Tại sao mọi chuyện lại như vậy?

-Chắc là họ đã sắp đặt trước thứ mà chúng ta uống là thuốc kích thích để làm chuyện đó.Thiên Nghi tớ xin lỗi-Thiên Vũ ôm nó vào lòng

-Sao lại làm vậy chứ?Hic.Thiên Vũ à tớ sợ lắm tớ rất sợ chuyện này xảy ra thì cậu sẽ rời xa tớ

-Không có đâu,ngốc quá!Cậu đọc tiểu thuyết nhiều quá rồi.Tớ sẽ không rời xa cậu đâu bởi vìbởi vì...

-Vì sao?

-Bởi vì...tớ yêu cậu mất rồi,tớ yêu cái vẻ của cậu lúc giận dữ.Tớ yêu mọi thứ thuộc về cậu.Thiên Nghi à!Cậu chấp nhận tớ nhé?

Trái tim nó đập mạnh đến mức muốn vỡ tung người nó như có luồng điện chạy qua cảm giác kì lạ gì thế này?Nó khẽ gạt đầu không biết từ giây phút nào trái tim nó cũng dành cho người này mất rồi

-Cậu hứa là không rời xa tớ đấy nhé?-Nó

-Tớ hứa mà-Thiên Vũ lại xoa đầu nó cười vui vẻ thật không ngờ Hạ Thiên Nghi mạnh mẽ chỉ là vẻ bề ngoài bên trong rất là yếu đuối và đáng iu như vậy

-Nhưng mà bây giờ...tớ...không có quần áo để mặc

-Chứ quần áo của cậu đâu?

-Bị cậu xé rách hết rồi

-À...xin lỗi cậu ngồi đây để tớ đi mua cho

-Ừm

-Thôi khỏi đi ba mẹ chuẩn bị hết rồi thay đồ rồi ra đây nói chuyện tiếp-Ba mẹ nó và Thiên Vũ đi vào nói

Tại nhà hàng

Nó và hấn(Thiên Vũ) đang tích cực ăn lấy ăn để nhưng hấn vẫn không quên gấp đồ ăn cho nó còn ba ma chúng nó thì ngồi cười ha hả vì biết lí do cũng phải thôi do này vận động hết 10 tiếng đồng hồ từ 9h sáng đến 7h tối trên đó mà biểu sao không đói ăn cả sáng lẫn tối đấy ạ!

-2 đứa ăn no chưa?-Bà Như mẹ nó hỏi

-Dạ no-Hấn lễ phép trả lời

-Vận động nhiều quá nên ăn ngon phải không?-Mẹ hấn cười cười hỏi

-Mẹ nói gì vậy?Bây bạ quá nha con không biết gì đâu con còn ngây thơ-Hấn trả lời luôn làm các vị phụ huynh được dịp cười vỡ bụng

-Ba mẹ sao mọi người làm vậy?-Nó giờ mới mở miệng

-Đợi 2 đứa tới chết luôn chắc chưa thấy mặt cháu nữa à-Ông Hoàng ba nó nói

-Ba,sao mà chết được?Ba mẹ mà chết là con đi theo à-Nó

-Không biết,ai cho đâu mà đi theo cô nương còn có chồng nhen-Mẹ nó

-Nói chung là giờ mọi việc đã xong chúng ta đi về 2 đứa có muốn vận động nữa thì cứ thoải mái bye 2 đứa-Bà Linh mẹ hấn nói

-Dạ chào ba mẹ-Nó và hấn đồng thanh

-Đợi ở đây nha “anh” đi lấy xe

-Sao lại là anh?-Nó trề môi

-Chẳng qua là lúc trước anh xưng bạn bè với em thôi chứ anh lớn hơn em mà,với lại xưng hô vậy đi cho giống vợ chồng ha?Cô dâu của anh

-Sao cũng được.Vậy mà giấu em,hứ-Nó giận dỗi

-Thôi mà đừng có giận em giận nhìn càng đáng yêu-Hấn nói rồi hôn lên má nó 1 cái rồi...dzọt

-Thiên Vũ,anh...-Nó chưa kịp nói xong thì Thiên Vũ đã zọt mất rồi trước khi đi còn nháy mắt với nó 1 cái làm mấy cô gái phía sau nó chết mê chết mệt

10’ sau Thiên Vũ lái xe về phía nó

-Hey người đẹp của anh,lên xe đi-Hấn bước xuống mời nó

-Em là của anh khi nào?

-Từ khi 2 chúng ta abcdxyz -Thiên Vũ cười gian

-Ghê quá đi.Tất cả là tại anh,em ghét anh

-Anh xin lỗi xin lỗi xin lỗi xin lỗi mà.Anh biết anh sai rồi đừng có ghét anh,nha?

-Vậy thì mai một đừng có làm vậy nữa

-Em lừa anh, không chịu

-Anh lo lái xe đi kìa

Tại nhà

Nó bước ra từ nhà tắm với chiếc áo sơmi caro mỏng không tay và quần sort mái tóc màu hạt dẻ được buộc gọn bằng 1 cọng dây thun.

-Hôm nay sao thấy em đẹp quá ha?

-Em đẹp lâu rồi mà

-Thì hôm nay đẹp hơn thường ngày
 -Có ý đồ gì không đây?
 -Có gì đâu mà-Hắn vừa nói vừa vòng tay qua eo nó
 -Ôm em làm gì?
 -Sợ em lạnh
 -Trời này mà lạnh gì?Đừng có lợi dụng em,anh sàm sỡ em nhiều đó được rồi nhen
 -Anh làm gì có-Thiên Vũ vừa nói vừa đưa tay vào bên trong chiếc áo sơmi của nó
 -Còn nói không nữa hả?Lấy tay ra ai cho anh sàm sỡ công khai vậy?-Nó kéo tay hắn và đánh vào tay hắn.(Sau vụ đó tình cảm thấm thiết {gớm ghiếc} dữ hen)
 -Ấy da sao em đánh anh?Thôi,lên đây xem tivi với anh-Thiên Vũ nắm tay nó kéo lên phòng khách

5. Chương 5. Người Bạn Cũ

ĐỊNH MỆNH

Chương 5: Người bạn cũ

Đang ngồi xem tivi thì Thiên Vũ có điện thoại

-Alo
 -Thằng quý mày đâu?Hôm nay mày hẹn tụi tao ra bar người ta đưa bạn gái đến hết rồi mày đâu?
 -Mày nói từ từ thôi mới mở máy đã chửi té tát vô mặt tao rồi chưa gì hết alô mày đâu xong rồi lại mày đâu giống ông nội tao quá ha?Tao quên từ từ tao tới làm gì ghê vậy chời?-Thiên Vũ cũng không vừa đáp lại
 -Tối nhanh dứt cái,chờ dài cổ như khủng long rồi nè
 -Được vậy mày nổi tiếng rồi vì mày là cháu 8 đời của Brachiosaurus còn tồn tại đến hôm nay keke mày chỉ biết ăn cỏ chứ làm gì biết ăn cơm
 -Thằng cờ hó,tao mà là cháu 8 đời của Brachiosaurus thì mày là Tyranosaurus chuyên ăn thịt người chúng ta như nhau thôi nhen em
 -Thôi mệt quá,2 đứa bây đẹp khủng long tới lẹ đi
 -Okie
 Tắt máy Thiên Vũ quay qua nó
 -Em yêu
 -Dạ
 -Đi chơi với anh tụi bạn anh đến hết rồi nó bảo anh đưa bạn gái đến
 -Em đâu phải bạn gái anh
 -Chứ em là gì của anh?
 -Em đâu có hứa làm bạn gái anh đâu?
 -Thôi được rồi cô dâu của anh,bà xã tương lai của anh em đi thay đồ rồi đi với anh
 -Biết rồi

15' sau nó đi xuống với bộ váy da màu đen tay dài cổ sơmi xẻ khá sâu, phần chân váy xòe có đính ren, mái tóc dài màu đỏ máu thả tự do được duỗi thẳng, chân mang boot màu đen có khóa kéo.

Nó và hần leo lên chiếc Lamborghini đến bar Victoria

-Anh Luke, í chị Kelly 2 người quen nhau hả? Sao lại đi chung nhỉ?

-Ừm bạn gái anh

-Anh ấy đùa thôi em

Nó và hần đi đến 1 căn phòng V.I.P sang trọng bên trong đã có 4 con người đang chờ.

Nó nhìn chằm chằm vào 2 cô gái đứng cạnh Justin và Dylan và 2 người đó cũng vậy còn 3 chàng kia thì đang tưởng sắp có chiến tranh bùng nổ nên định can

-Kelly lâu quá không gặp nhớ mày quá chừng. Về Việt Nam lâu chưa? -Amy hỏi nó

-Amy, Alys lâu quá không gặp rồi 10 năm rồi nhỉ? -Nó

-Kelly, dạo này sao? Mày với Luke là gì vậy?

-Là cô dâu của anh đó -Luke nói

-Tao tưởng mày ế -Alys cười nói

-Tao cũng lo mày ế đó, cuối cùng cũng có người hốt ha? -Nó móc lại

-Mà tụi bây cưới chưa? -Nó

-Chưa, còn đi học mà cưới hỏi gì má? -Amy

-Tao cũng vậy -Alys

-Ừa -Nó

Sau 1 tiếng đồng hồ uống rượu tán dóc với 2 con bạn thì nó đã ngà ngà say rồi nên hần đưa nó về và 2 đứa kia cũng tương tự.

Tại nhà

-Anh bỏ em ra đi em tự đi được mà -Nó

-Không được, đi 1 mình lát té cho xem anh không cho

-Em không chịu, em tự đi được mà

-Tối phòng rồi khỏi cần nhần nữa

Hôm sau vừa tỉnh dậy nó leo xuống giường đi thay đồ rồi xuống lầu đi học

-Ừa? Đi học hả?

-Chứ không lẽ nghỉ ngơi?

-Mà em quên anh nói là bữa nay đi chơi hả?

-Ừa? Hôm nay hả?

-Vậy là quên chứ gì? Thấy chưa em đâu có nhớ lời anh nói. Không thương anh

-Thôi thôi thôi tại em quên thôi chứ bộ, em có không thương anh đâu? Mà mình đâu vậy anh?

-Đi Hawaii chịu không?

-Okay, em thích

-Mà anh cấm em mặc bikini nha

-Sao vậy? Đi biển không mặc bikini chả lẽ mặc đầm dạ hội à?

-Mặc mấy cái đầm maxi á.Em mặc bikini để khoe body hả?Anh không cho,em là của anh
-Thôi maxi vừa dài vừa vướng víu khó chơi khó chạy nhảy,em không chịu.Anh....cho em mặc bikini đi mà anh....
-Được rồi được rồi

6. Chương 6. Waikiki Beach

ĐỊNH MỆNH

Chương 6: Waikiki Beach

Tại Hawaii

-Thiên Nghi đưa vali anh kéo cho
-Anh ơi,mình về dọn đồ rồi đi chơi
-Ok ok nhưng mà em nhớ anh nói gì không?
-Em nhớ rồi anh yêu
Sau khi nó và hấn đem đồ về nhà rồi lái xe đi ra biển
-Kelly-Có người gọi nó
-Anh Ryan-Nó vui vẻ chạy lại ôm Ryan
Còn Luke đang phát ghen vì cái ôm thắm thiết đó trong lòng đang thầm nghĩ:“Tên đáng chết”
-Ủa anh đi đâu đây?
-Anh đi chơi ở đây với lũ điên kia kia.Nhớ em quá à Kelly
-Hihi em cũng vậy.Anh đến đây cùng ai vậy?
-Hi,Kelly,lâu quá không gặp càng ngày càng xinh nhỉ?-Edward chào nó
-Anh Edward,lâu không gặp không nhớ người ta sao?
-Nhớ chứ,sao mà không nhớ em được.Kelly đáng yêu ai mà nỡ quên
-Biết nịnh quá ha.Mà còn anh Louis đâu?
-Louis đang tán gái đằng kia kìa
-Sao anh thấy anh giống người thừa quá ha?-Hấn chạy lại nói
-Anh,nãy giờ anh ở đâu vậy?
-Anh ở kia nãy giờ thấy em nói chuyện vui vẻ quá không nỡ làm phiền.Mà ai vậy?Ôm ấp tình tứ quá ha?
-Chào cậu tớ là Ryan-Ryan chào
-Chào,tôi là Luke
-Xin chào Luke tớ là Edward-Edward
-Ủa?Kelly em yêu.Em đến đây khi nào sao không nói anh biết hả cưng?-Louis nói từ xa
-Anh yêu,nãy giờ lo tán gái ở đâu vậy?Ở đây đợi muốn chết giờ mới thấy mặt,em giận nha-Nó
-Chết mày rồi,mày làm Kelly của tao giận rồi kìa-Ryan

-Thôi mà anh xin lỗi em yêu đừng giận anh nha!-Louis xin lỗi

-Tạm tha-Nó

-Ai vậy em?-Luke hỏi nó

-Chồng em hết đó-Nó

-Cái gì?Em đùa hả?Anh không chịu nha-Luke nhõng nhẽo

-Thôi thôi,em đùa mà.Anh Ryan là anh hai của em,anh Louis là anh ba của em,còn Edward là chị ba của em

-Hả?Gì chị?-Luke hết hồn

-Đúng rồi,Edward là vợ tương lai của anh Louis đó anh

-À...anh tưởng...-Luke

-Edward nhớ sinh cho em đứa cháu nhe chưa?

-Anh đâu có nghĩa vụ đó,em nói với anh Louis kìa-Edward

-Anh mặc vậy đi biển hả?Không được đâu,mặc bikini như em nè-Nó

-Anh chuẩn men đang hoàng nhen cứng chẳng qua gặp Louis nên mới vậy nha.

-Con gái con đứa theo thằng cha Louis coi chừng nha!-Nó

-Lời cảnh báo muộn màng của em đã quá trễ-Edward

-Chết anh rồi,coi chừng “chị” Edward có thai nha anh yêu,nhớ đưa chị đi khám nha

-Yes sir-Louis

-Sao không thấy em tự lo cho em vậy?-Luke

-Biết rồi nha-Edward chọc nó

-Hư quá nghe chưa Edward -Nó gheo Edward

-Dạ,con biết rồi mẹ-Edward hòa theo nó xong phá ra cười

-Mà Luke là gì của em?-Edward

-Chồng em đó,thương em hơn mấy người-Nó

-Vậy đó hả?Cô nương có chồng quên anh rồi.Mất mà có ai ăn hiếp cô nương đừng có về nhõng nhẽo với anh-Edward

-Thôi mà Edward,Edward thương em nhất-Nó

-Biết vậy thì tốt-Edward

-Em tui có chồng bỏ anh hai luôn rồi-Ryan

-Còn anh lo mà kiếm cô nào về cho ba má nhờ đi-Nó

-Cô nào giờ?Rước về 1 cô như Edward được không?-Ryan

-Vậy anh rước em nè-Luke đùa

-Được nha!Vậy theo anh luôn đi hehe-Ryan cũng hòa theo

-Anh muốn làm chị dâu em luôn hả?-Nó

-Cũng hay đó-Luke

-Không được giành Luke của em-Nó

-Luke là của Kelly được chưa cô nương?-Louis

Cả đám tụi nó chạy nhảy trên biển đến trưa rồi ai về nhà nấy.

-Họ vui quá nhỉ?-Luke

-Nãy nói là theo Ryan mà,anh đi theo mấy ảnh luôn đi

-Thôi mà Kelly,anh chỉ đùa thôi.Đừng có giận anh mà,anh yêu Kelly nhất

-Nói dóc,em không tin đâu,hứ

-Kelly,đừng giận anh mà.Anh nói thiệt-Hắn năn nỉ nó rít rồi cúi xuống hôn nó

-Luke,anh....Ai cho anh hôn em?

-Đó là chứng minh tình yêu của anh biết chưa cô dâu của anh?Ngốc quá đi anh không yêu em thì yêu ai nữa đây?

-Em biết rồi hihi-Nó-Em đi thay đồ nha!

-Anh đi với-Luke

-Anh bị biến thái hả?Anh đi ra cho em thay đồ

30' sau

-Anh đâu rồi?We,Luke anh đâu rồi?

-Anh về rồi đây

-Anh đi đâu vậy?

-Anh đi mua hải sản về nấu ăn

-Anh nấu em ăn nha!-Nó chớp chớp mắt nhìn hắn

-Đâu có,em nấu,anh nấu không bằng em nên em nấu đi

-Thôi em dạy anh rồi anh nấu đi

-Bây giờ em nấu hay để anh ăn...-Luke áp sát người nó hỏi

-Em nấu em nấu-Nó vội vã đồng ý

-Ủa?Sao tự nhiên đồng ý vậy?-Luke hỏi nó

-Anh vừa bảo là nấu hay để anh ăn-Nó

-Hahaha anh định bảo là nấu hay để anh ăn nhà hàng,em nghĩ bấy bạ quá nha!-Luke chọc nó

-Anh...tại anh nói chưa hết chứ bộ

-Thôi thôi đi nấu ăn đi

-Yeah!Đi nấu ăn đi nấu ăn-Nó nhảy tưng tưng đi vào bếp khi vừa được Luke thả xuống

Ăn trưa xong thì 2 đứa lại lên xem tivi rồi lăn ra ngủ đến tối.Luke thức dậy trước do có điện thoại mà không biết điện thoại để đâu nên tìm sang bên nó làm nó thức theo luôn.

-Anh tìm cái gì vậy?

-Anh tìm điện thoại

-Điện thoại anh thì ở trong người anh chứ đâu làm gì có trên người em mà tìm

-Vậy hả?Anh tưởng là em bỏ trong túi áo hehe

-Anh mau nghe máy đi

-Alo

-.....

-Dạ ok
-Gì vậy anh?
-Thầy thông báo là trường tổ chức chuyến đi Nhật bảo chúng ta có đi thì xuất phát lúc 10h đêm nay
-Nhật hả?
-Ừ.Em không thích hả?
-Không,không.Em thích mà

7. Chương 7. Kí Ức Bị Lãng Quên

ĐỊNH MỆNH

Chương 7: Kí ức bị lãng quên

10h tụi nó xuất phát lên chuyến bay đến thẳng Nhật Bản.Khoảng 4 tiếng sau,tại Tokyo

Tụi nó đang đi chơi theo nhóm 5 người.

-Giờ tụi mình đi tham quan vòng vòng ha?-Luke đề nghị nhưng mà chủ yếu là hỏi nó

-Được đó-Cả bọn đồng ý

-Còn em thì sao Kelly?-Luke

-Ồ...mọi người cứ đi đi em tự đi 1 mình-Kelly nói tay rút túi quần thả bước được vài bước

-Nasaki-Người đó vừa gọi vừa ôm nó

-Ồ...anh gì ơi,xin lỗi tôi không phải người anh vừa nói đâu-Nó đẩy người đó ra

-Rõ ràng là em mà.Nasaki anh là Yukito Mihatari là bạn trai của em.2 năm qua em đã đi đâu vậy hả?Anh nhớ em lắm-Yukito nói tiếp

-Kelly chuyện này là sao?-Luke hỏi mặc cho nó đang ôm đầu gục xuống đất

-Đừng hỏi đừng hỏi tôi không biết gì cả.Tôi...bị mất trí nhớ-Cầu nói của nó gây bất ngờ rất lớn cho 2người kia

-Em bị mất trí nhớ sao?Sao anh lại không biết?-Luke

-Tránh ra,tôi cần sự yên tĩnh-Nó nói rồi bỏ đi lên tầng thượng gọi điện thoại

-Edward,em đau đầu quá

-Em có sao không?Bệnh lại tái phát à?Có phải em đang ở Nhật không?Anh sẽ tới ngay anh đã bảo là không được đến đó cơ mà-Edward vừa nói vừa lên trực thăng

-Em xin lỗi.Em đang ở sân Thượng khách sạn Queens-Nó ngồi gục xuống góc tường nói

30' sau 1 chiếc phi cơ hạ cánh tại sân Thượng mọi người đều ngược nhìn chàng trai đó 1 chàng trai mang vẻ đẹp cuốn hút khiến nhiều cô gái chết mê(rất tiếc là anh ấy bị bê đê :))

-Kelly,có sao không?Em bình tĩnh nhé!Em có muốn đi gặp ai bây giờ không?-Edward

-Thần tượng-Nó

-Được vậy chúng ta sẽ đi gặp L(Infinite) (Ồi L oppa của em.Em cũng muốn đi cho em theo)-Edward nói rồi đưa nó lên phi cơ

20' sau có 1 chiếc phi cơ khác hạ cánh tại chỗ Yukito và Luke đang ngồi.Ryan và Louis bước xuống.

-Luke,Edward và Kelly đâu?-Ryan gấp gấp hỏi

-Họ lên phi cơ đi đâu đó rồi-Luke

-Louis liên lạc với Edward ngay Kelly tắt máy rồi-Ryan

-Alo Edward em đang ở đâu?

-Em đưa Kelly sang Hàn

-Không được,về ngay không được đưa Kelly sang đó

-Tại sao?Anh còn giấu em chuyện gì phải không?Tại sao em đã thử nhiều cách mà bệnh của Kelly vẫn không khỏi

-Em về ngay đi anh sẽ nói

-Được

30' sau Edward đưa Kelly trở lại.Cả đám tìm chỗ nói chuyện với nhau

-Rốt cuộc mọi chuyện là sao?Anh nói đi-Edward khoanh tay ra dáng quan tòa nói

-Được,để anh kể.Nasaki chính là chị sinh đôi của Kelly thời gian ở Nhật là lúc Nasaki đang du học ở đây nên không có gia đình bên cạnh.Nhưng mà...Nasaki đã mất cách đây 2 năm.Lúc đó Kelly đã sang đây thăm Nasaki vì chị em tụi nó rất thương nhau không may Kelly bị bắt cóc để cứu được Kelly Nasaki đã liều cả tính mạng của mình trước khi chết Nasaki còn nói: Mạnh mẽ lên em gái,dù có ra sao thì chị vẫn nên cạnh em mà.Nhưng sau đó Kelly bị sốc tâm lí rất nặng và bệnh thường xuyên tái phát nên chúng tôi không cho Kelly quay lại Nhật-Ryan ôm Kelly vào lòng kể

-Tại sao em không được đưa Kelly sang Hàn Quốc?-Edward vẫn giữ cái tư thế quan tòa hỏi

-Sau cú sốc đó Kelly cần sang nước ngoài điều trị bệnh-Louis

-Sao anh không gọi em?-Edward

-Lúc đó anh chưa có quen em.Em có biết là anh biết em khi mà đưa Kelly sang Hàn không hở?-Louis

-Thế cơ à tiếp đi-Edward

-Vì Kelly thích Hàn Quốc nên bọn anh quyết định không đưa nó đi xa mà đưa nó sang Hàn Quốc chữa trị sau 1 thời gian thì nó quen biết 1 cậu bác sĩ phụ trách khám bệnh cho nó tên là Ji Soo.Thật không ngờ hôm đó bọn anh phải về giải quyết công việc Ji Soo bảo cậu ấy sẽ thức ở đây chăm sóc và bảo vệ Kelly nên bọn anh tin tưởng và cho cậu ấy ở lại.Hôm đó bọn khủng bố bao vây quanh bệnh viện và định ám sát Kelly,Ji Soo đã liều mình đỡ lấy viên đạn cho Kelly sau đó bọn chúng tiếp tục bắn lần thứ 2 nhưng may mắn Ji Soo đã dùng sức lực cuối cùng để đẩy Kelly ra viên đạn sượt qua vỏ não và chỉ làm mất đi trí nhớ nhờ vậy Kelly mới được sống vui vẻ-Louis

-Mà tại sao Kelly lại hâm mộ L vậy?-Edward

-Bởi vì trông L giống hệt Ji Soo có lẽ hình ảnh của Ji Soo Kelly vẫn chưa quên được-Louis

-Ra vậy.Có thể đưa tôi đến thăm Nasaki không?-Yukito

-Được tôi đưa cậu đi-Ryan

-Emhic...nhớ....rồi-Kelly nói trong nước mắt

-Anh biết rồi.Kelly à đừng khóc nữa có anh ở đây mà-Louis xoa đầu nó an ủi

1 lát sau Kelly đã được Luke đưa về nhà ngủ

-Mọi chuyện ổn rồi,hay mình đi chơi đi Edward -Louis

-Thôi khỏi,tôi bận lắm đi 1 mình đi ha-Edward

-Giận anh hả?-Louis

-Đâu có,ai mà dám-Edward

Ồi đây là con người tội nghiệp nhất ngày hôm nay phải chạy theo năn nỉ Edward rồi rít.

8. Chương 8. Kelly Là....osin

ĐỊNH MỆNH

Chương 8: Kelly là....osin

-Han ơi Han à,mami của con đâu rồi hả?-Nó vừa dứt em bé ăn vừa độc thoại

-Bé Han ơi papa của con đâu mất rồi hả?-Nó tiếp tục độc thoại

-Bé Han ơi gọi cô Kelly đi con-Nó véo má bé Han cười nói

-Kelly,thích bé Han của anh quá ha?Luke đâu?-Louis

-Hứ,không hỏi người ta được 1 câu mà hỏi Luke làm gì?Rước ảnh về làm nam thiếp hả?-Nó

-Đâu có đâu,tại vì em khỏe vậy rồi hỏi gì nữa.Em chơi với Han đi lát Edward về rồi 2 đứa lại giành-Louis

-Kệ em-Nó chu mỏ xong quay qua tiếp tục độc thoại với bé Han.

Chẳng là Luke đi công tác rồi tuần sau mới về có mỗi cái cho nó ở nhà 1 mình mà cũng lo nên đưa nó qua Anh ở với cả đám nhí nhố này cho vui.Mà nó bây giờ khác với ngày xưa rồi,ngày xưa nhìn lạnh lùng bao nhiêu thì bây giờ lại đáng iu bấy nhiêu với mái tóc vàng xinh như công chúa.

Nó đang ngồi chơi với bé Han thì có người tới nhìn lạ lắm chắc khách của Louis

-Anh là ai vậy?-Nó hỏi

-Tôi hỏi cô mới đúng.Cô là ai vậy?Mấy bữa nay tôi chưa từng thấy cô,cô là người giúp việc mới của nhà này hả?Mà sao người giúp việc gì mà ăn mặc đẹp quá vậy?-Tên đó tuôn 1 lèo

-Người giúp việc hả?Anh là ai vậy?Ở đâu ra mà hỏi câu đó?-Nó

-Tôi là Justin là khách của cậu chủ nhà này-Justin

-Cậu chủ nào?Ryan hay Louis hay Edward?-Nó hỏi

-Louis,bộ nhà này còn cậu chủ nào khác tên là Ryan và Edward hả?-Justin

-Ừ,đi đâu đây?-Nó hỏi tiếp

-Tôi đang đi dạo nhưng mà lạ chỗ nên lạc-Justin

-Giờ anh muốn đi đâu tôi chỉ?-Nó

-Đi về phòng-Justin

-Wei wei Kelly,em bỏ nhà sang đây hồi nào?-Edward từ đâu xuất hiện hỏi

-Hehe,sang đây hồi sáng,sáng giờ mami của Han đi đâu vậy ha?-Nó

-Em đẹp ngay cụm từ “mami của Han” đi nha!Nghe không đẹp.3 hôm nay anh không có nhà.Ai đây?-Edward chỉ vào Justin hỏi nó

-Khách của cậu chủ Louis,em đang ở đây với tư cách người giúp việc-Nó nói móc

-Giê?Người giúp việc?Anh còn yêu đời,em mà làm giúp việc Luke nó xử đẹp anh luôn-Edward

-Mà Ryan đâu rồi anh?-Nó

-Thì đi làm.Hỏi nghe vui dễ sợ-Edward

-Mấy giờ rồi mà còn làm?12h trưa rồi nha-Nó

-Thôi mệt quá ăm bé Han đi theo anh vô nhà đi lát tính tiếp-Edward

-We anh đi theo tui-Nó nói với Justin

Tại phòng khách

-Cậu chủ Louis đâu?Tui muốn xin nghỉ việc ra đây trả tiền lương,nhanh lên-Nó hét

-Đây đây,Louis đây ai xin....-Louis đang hỏi thì ngừng lại

-Em có làm giúp việc đâu mà nghỉ?-Louis lườm yêu

-Định nghịch phá gì hả?Có âm mưu gì đây?Anh méc Luke em quậy ở đây cho coi-Louis

-Huhuhu Louis không thương em,em méc Luke anh ăn hiếp em cho coi-Nó

-Ôi!!Edward không liên can,cha con mình đi thôi Han-Edward ăm bé Han đi(Chứ không phải mẹ con hả?)

-Không được,Edward Han của em mà-Nó

-Không trả,plè-Edward liu liu nó

-Anh coi kìa,cả cái nhà này hùa nhau ăn hiếp em.Không chịu đâu,em về,hứ-Nó giận dữ

-Ai ăn hiếp em?Nói anh nghe coi-Louis đỡ

-Kìa,đó,khách của anh đó,nói em là người giúp việc-Nó

-Hử?Justin,cậu nói nó là người giúp việc hả?Hahaha-Louis cười té ghế

-Anh còn cười,bộ em giống osin lắm hả?-Nó xụ mặt

-Không có không có Kelly dễ thương,đáng yêu,xinh đẹp sao giống osin được?-Louis

-Nhìn mặt anh là biết giả tạo rồi hà.Em mà là osin thì cậu chủ Louis có đưa em là osin chứ gì đâu không biết ai quê hơn ai-Nó móc lại

-Được rồi được rồi anh thua.Em ăn gì chưa?Anh chuẩn bị rồi,ngoan,xuống dưới ăn với Edward đi-Louis xoa đầu nó nói

-Okie-Nó nháy mắt rồi bỏ đi

-Em cậu hả?-Justin

-Ừm,con bé nó không có ý gì xấu đâu chẳng qua là đang nhõng nhẽo đó mà-Louis cười cười nói về nó

-Cô ấy tên gì?-Justin hỏi

-À Kelly-Louis

-Kelly vừa xinh vừa dễ thương nhỉ?Không sao đâu ai mà nỡ ghét cô ấy-Justin cũng cười(Thích người ta rồi chứ gì?Nghe cái giọng là tui biết à)

-Đừng nói trùng tiếng sét ái tình rồi nha?-Louis đùa

-Hihi-Justin cười trừ

-Nếu có thì từ bỏ đi nhen-Louis nói như đùa

9. Chương 9. Từ Bỏ

ĐỊNH MỆNH

Chương 9: Từ bỏ

Mấy ngày sau đó Justin liên tục bám theo nó đối xử rất tốt với nó như là người yêu vậy làm nó hết sức bực mình cho đến hôm nay-Luke về

-Ủa,sao em dậy sớm vậy Kelly?-Justin như thường lệ vẫn đem đồ ăn cho nó

-Em đi đón 1 người quan trọng-Nó vui vẻ đáp

-Ba mẹ em hả?-Justin hỏi

-Bí mật,người rất rất quan trọng-Nó

-Anh Edward bé Han đâu rồi cho em chơi với bé Han đi-Nó nũng nịu nói với Edward

-Em dậy sớm vậy?Vô đây em yêu-Edward ngoắc nó

-Tự nhiên sao thấy mình giống vợ chồng ghê anh ha?-Nó đùa

-Vợ yêu,để anh bỏ Louis rước em hen?-Edward đùa

-Ok ok anh bỏ ảnh đi chúng ta cưới nhau hehe-Nó cười-Chụp với em tấm hình post facebook đi cho người ta hiểu lầm chơi

-Chơi ác,Luke mà thấy là chết ngất 2 đứa bây giờ-Edward lè lưỡi nhắc đến Luke tên này ghen dữ dần lắm nha hơn cả thằng chồng ổng

-Anh đi rước ảnh với em đi-Nó

-Anh bận trông bé Han rồi hay là bảo Justin đưa chúng ta đi ha?-Edward

-Được đó được đó-Nó

-Anh Justin ới-Nó

-Ơi-Justin

-Anh đưa tụi em ra sân bay nha-Nó

-Ok-Justin

Trên xe đang tám chuyện vui vẻ

-Nhìn 2 người y chang vợ chồng luôn,bé Han là con-Justin

-Chồng yêu-Nó

-Vợ yêu-Edward hòa theo

-Hahaha-Cả đám cười

Tại sân bay

-Chuyến bay số xxxxxxxx từ Paris về London vừa hạ cánh quý khách vui lòng không để lại hành lí khi xuống máy bay

Nó chạy loạn xà ngầu lên làm 2 tên kia chạy theo cũng điên đầu luôn cuối cùng là Luke tìm được nó chứ không phải nó tìm được Luke thì con vợ nhí của anh dễ tìm mùi con nào tóc vàng mà xoắn xoắn xòa ra là bả chứ ai đã vậy ăn mặc cũng nhí nhảnh luôn nữa ta gọi là phong cách xì tin dẫu hehe.

-Hey,Kelly-Luke khêu nó từ phía sau

-Anh Luke-Nó ôm Luke

-Nhớ anh không?Chứ xa 1 tuần anh nhớ em như cách ba thu luôn đó vừa xong là về liền để gặp em đó.Thấy tội nghiệp hông?-Luke

-Em cũng nhớ anh nữa.Tốt quá ha chứ không phải chơi chán Paris rồi mới về ha?-Nó

-Nhớ em thiệt mà,tin anh đi.Có mua quà cho em luôn-Luke

-Thôi đừng có dụ dỗ em bằng quà cáp.Tiền không có chứng tỏ được gì hết á-Nó giận dỗi quay mặt lại

-VẬY NHƯ VẬY ĐƯỢC KHÔNG HA?-Luke cúi xuống hôn nó làm nó đỏ mặt không biết nói gì đúng lúc đó Edward và Justin cũng tới chỗ nó và chứng kiến cảnh này

-Bắt quả tang giữa nơi công cộng nha!Tình cảm quá ha!-Edward

-Anh có muốn vậy không em sẽ nói với Louis cho-Luke phản công

-Khỏi,anh cảm ơn vợ chồng mấy người y chang nhau luôn-Edward

-Chồng yêu của em mà-Nó tự hào

-Edward,Kelly nói nhớ em lắm đó còn anh có nhớ Luke không?-Luke hỏi

-Ồ anh cũng nhớ em nữa.Không có em ở nhà giữ Kelly nên Kelly qua phá Hân của anh suốt-Edward

-Xỉa,em qua chơi với Hân chứ bộ.Đuổi chứ gì?Em về Việt Nam em không quay lại nữa à-Nó

-Ê ê anh đùa thôi đừng có giận mà-Edward

Sáng hôm sau như thường lệ Justin vẫn mang đồ ăn lên cho nó nhưng mà hôm nay là 2 phần chứ không phải 1 và cái tình cảm dành cho nó thì vẫn đó nhưng cậu quyết định không nói ra mà xem nó như 1 người em gái chắc có lẽ tốt cho cả 2.

-Cảm ơn anh nha!-Nó vui vẻ nói

-Phải mà bữa nào cũng cảm ơn anh cũng mừng à-Justin

-Em nhớ bữa nào em cũng cảm ơn mà-Nó

-Cảm ơn nhưng mà mặt mày hằm hằm nhìn không có thành ý gì hết à-Justin nhại lại khuôn mặt nó

-Hahaha,Kelly em làm vậy thiệt á hả?-Luke cười lăn cười bò nói

-Anh im đi cho em,2 người bắt tay nhau ăn hiếp tui.Em giận rồi đó nha,hứ-Nó đóng cửa cái rầm rồi đi kiếm Edward tiếp tục

-Hân ơi Edward ơi!Đâu rồi?-Nó nói.Nghe cái giọng nó tự nhiên Edward muốn giấu bé Hân ghê

-Luke ơi!Kelly kiếm.....-Edward đang nói bị nó chặn họng

-Anh im lặng nếu muốn được toàn thân-Nó

-Ghê,anh sợ rồi-Edward

-Cưng có ăn bánh donut không ha?-Edward cầm cái bánh quơ quơ trước mặt nó

-Ăn-Nó chồm về phía chiếc bánh

-Ở đâu có vậy?Ryan cấm em đi Hân ở đây cũng không được đi chơi where is bánh?-Nó vừa ăn vừa nói

-Anh đi mua đó.Tại lúc này thấy có cửa hàng mới mở mua cho em luôn-Edward

-Hihi yêu Edward nhất nhà-Nó vui vẻ ôm Edward

-Biết vậy thì tốt-Edward xoa đầu nó

-Hân ơi mami của con đẹp trai quá đê-Nó

-Đang khen ha đang chê anh vậy?-Edward

-Khen chứ chê gì-Nó chu mỏ

-Vợ yêu ơi em có điện thoại-Luke chạy xuống gọi nó

-Ai gọi em vậy?-Nó lạnh lùng nói vì còn giận vụ lúc nãy

-Đừng có làm mặt lạnh với anh nha!Anh khóc đó-Luke không nhéo với nó(Ai là vợ chắc tui còn nghĩ lại à nha dù gì tui cũng đã có 1 cặp 3d ồ yeah)

-Chứ sao?Em phải làm mặt hầm hầm hả?Anh đáng ghét,đáng ghét.Anh không thương em-Nó chu mỏ phụng phịu

-Anh không thương em thì thương ai đây?Tin anh đi mà anh yêu Kelly nhất.Nghe điện thoại nhanh đi-Luke

-Alo-Nó

-Alo cho hỏi có phải là Kelly không?

-Phải.Ai vậy?-Nó

-À,may quá!Kelly anh là Kelvin nè-Kelvin

-Kelvin?Kelvin?-Nó

-Ừm,anh đây-Kelvin

-Anh gọi em có gì không?-Nó

-Thực ra là anh tìm Luke-Kelvin

-Sao không nói sớm Luke anh nghe máy luôn đi ai bảo đưa em-Nó gắt

-Cậu hại tôi rồi đây Kelvin-Luke

Tối nó đang nằm ngủ trên phòng thì Luke đến.

-Kelly,dậy đi anh nói nghe nè

-Hả?Có chuyện gì không anh?

-Anh phải sang Ostraylia xử lí 1 số việc 7h sáng mai anh đi rồi em ở nhà phải biết lo cho mình không được nghịch phá gì đó nghe chưa?-Luke dặn

-Em biết rồi mà anh làm như em là con nít.Mà sao anh đi hoài vậy?-Nó

-Không phải con nít nhưng vẫn rất là trẻ con cần có anh giữ,không có anh ở nhà ai giữ em?Có công việc thì phải đi chứ biết sao giờ?Anh cũng muốn ở nhà với em lắm-Luke véo má nó

-Em biết tự lo mà.Anh lo mà giải quyết công việc rồi về sớm nhé-Nó cười vui vẻ

-Yes sir-Luke cũng cười với nó

Tại sân bay

-Anh đi vui vẻ về sớm nha!-Nó đưa Luke đi vừa đi vừa nói

-Anh biết rồi.Em nói câu này mãi lần sau em đổi câu khác đi nha-Luke

-Em biết nói gì giờ-Nó

-Thôi sao cũng được có nói là vui rồi hehe-Luke

-Đúng rồi đó.Thôi đi đi tới giờ rồi-Nó

-Anh đi nha-Luke cúi xuống hôn nó rồi kéo vali đi không quên vẫy tay chào và cười vui vẻ

Tối,tại nhà

-Edward ơi,anh Louis đâu mà giờ này chưa thấy mặt?Cả Ryan nữa mấy tuần nay đi đâu mất tích vậy?-Nó

-Ryan đi Mỹ rồi khoảng 2 hôm nữa về chứ Ryan gọi cho em không có nói vậy hả?Còn Louis nói là hôm nay không về nói chung là hôm nay chỉ có anh và em ở nhà-Edward

-Bé Han đâu mà anh bảo chỉ có anh và em?-Nó hỏi

-Bé Han hả?Ông bà rước đi Itali rồi-Edward

-Sao đồng loạt đi hết vậy?Buồn quá!Bây giờ ai chơi với em?-Nó

-Anh nè-Edward

-Em với anh chơi cái gì được bây giờ?-Nó

-1 nam 1 nữ em nghĩ coi chơi gì?-Edward

-Anh cũng được tính là nam nữa hả?-Nó

-Sao không?Anh đâu có bị pd-Edward(Thôi đừng có sĩ diện ảo nữa đi chế)

-Thôi nha!Em không dám chơi với anh đâu-Nó

-Anh giỡn thôi chứ anh mà dám chơi với em là Luke nó chém anh chết-Edward

-Nhưng mà Edward ơi,em buồn quá đi đâu chơi đi-Nó

-Giờ này đi đâu nữa?Thôi ở nhà coi tivi cho gọn-Edward nói rồi cầm điều khiển bật tivi xem thời sự còn nó ngồi uống nước

-Tin mới nhất chuyến bay lúc 7h từ thủ đô London nước Anh đến Oxtraylia đã bị nổ toàn bộ người trên máy bay đều thiệt mạng hiện tại vẫn chưa tìm ra nguyên nhân vụ nổ.Chúng tôi sẽ nhanh chóng cập nhật tin mới nhất đến với quý vị.Kính chào và hẹn gặp lại.

Trong vô thức ly nước trên tay nó rơi xuống sàn vỡ toang thành từng mảnh trời đất như tối sầm trước mặt nó.Luke bị tai nạn máy bay sao?Cách đây vài tiếng đồng hồ Luke vẫn còn đang nói chuyện vui vẻ với nó mà.Không thể nào tin được,tất cả chỉ là mơ.Làm ơn có ai nói với nó chỉ là mơ thôi.Làm ơn đừng bắt Luke rời xa nó tại sao người nó yêu thương hết người này đến người khác ra đi vậy?Luke,Ji Soo 2 người là đồ thất hứa 2 người nói sẽ luôn ở bên em mà,sẽ không bao giờ rời xa em mà,sao bây giờ lại chỉ còn 1 mình em chứ?Nó khóc nó khóc rất nhiều khóc trong vô vọng và ngất xỉu.

Nó tỉnh dậy trong căn phòng quen thuộc.Edward đang ngồi đọc sách trên ghế bên cạnh nó,thấy nó tỉnh vội hỏi:

-Em sao vậy?Chẳng lẽ Luke đi chuyến bay đó sao?-Edward

Nó không nói gì chỉ gật nhẹ đầu.Edward lại gần vuốt tóc nó nhẹ nhàng an ủi nó sau 1 lúc nó ngủ mất thì liên lạc với Ryan và Louis thông báo tình hình.

10. Chương 10. Sara Và Dark Doll

ĐỊNH MỆNH

Chương 10: Sara và Dark Doll

1 tuần sau

Hơn 1 tuần rồi nó vẫn nhốt mình trong phòng rồi sau đó nó bước ra ngoài với 1 diện mạo hoàn toàn mới lạnh lùng,quyết đoán,mạnh mẽ hơn cả Hạ Thiên Nghi của trước đây.Mái tóc vàng nhạt đáng yêu như công chúa được thay bằng 1 màu bạch kim móc line đỏ và xanh dương(Đầu như tắc kè bông),cặp lens xanh dương được nó gỡ bỏ để lộ đôi mắt màu tím than u buồn chứa đầy tia chết chóc,những bộ trang phục thường ngày được nó thay thế bằng những bộ trang phục đen tuyền.Nó cắm đầu vào công việc nhưng không làm việc cho công ti mình mà tự lập ra 1 công ti riêng,nó vẫn không ngừng tìm kiếm tin tức của Luke chưa bao giờ bỏ cuộc chưa tìm thấy xác chưa chắc đã chết.Nó dọn hẳn ra ngoài ở và cắt đứt toàn bộ liên lạc với mọi người trong nhà.

1 năm sau

1 cô gái 19 tuổi đã làm nên sự nghiệp mà toàn thế giới phải biết đến chỉ trong 1 năm công ti đã vươn lên vị trí thứ 3 trong top những công ti có qui mô lớn và giàu nhất thế giới. Công ti thời trang MF đứng đầu là 1 cô chủ tịch trẻ tuổi không phải là Kelly mà là Sara cùng lúc đó trong giới hắc đạo Anh cũng tồn tại 1 tổ chức là Darkness đứng đầu là Dark Doll. Hôm nay nó đã tìm được lí do chuyển bay đó nổ là do có tổ chức muốn ám sát Luke mà nó đã biết thì chỉ có 1 con đường là chết.

-Zun thông báo với mọi người là tối nay chúng ta sẽ thanh toán tổ chức Evil

-Ok. Có tổ chức khác cũng muốn thanh toán chúng. Liệu ta có nên để họ thanh toán nhau khỏi nhúng tay vào không?

-Không. Tôi muốn tự tay giết tên cầm đầu đó- Nó nói đôi mắt ánh lên những tia nhìn chết chóc

-Có thể cho tôi biết lí do không? Chúng ta quen biết nhau khá lâu rồi nhưng tôi hoàn toàn không biết 1 chút gì về người đứng đầu như em cả

-Có thể không nói không? Đây là chuyện riêng của tôi. Sau khi thanh toán xong thì tôi muốn rút khỏi hắc đạo không thích chém chém giết giết nữa. Mọi người có thể tiếp tục anh có thể chỉ huy họ nếu không có tôi.

-Sao lại vậy? Nếu chỉ muốn giết họ thôi thì em có thể nhờ vả người khác việc gì phải tự nhúng tay vào thế giới đẫm máu này?

-Tôi không thích nhờ vả ai cả- Nó đáp giọng bất cần

-Tôi hiểu rồi. Nhưng trước khi chúng ta cắt đứt mọi quan hệ thì tôi có thể biết tên thật của em không?

-Để làm gì?

-Để sau này đi tìm em

-Kelly Evelyn. Lúc đó tôi sẽ xem anh như 1 người bạn thật sự- Nó nở 1 nụ cười lâu rồi mới có

-Mà tổ chức đó tên là gì vậy?- Nó

-Là tổ chức đứng đầu hắc đạo Vampire

Vampire à? Nó nhớ là Luke từng nói rất thích làm ma cà rồng rất thích để được sống bất tử nhưng thôi bỏ qua suy nghĩ đó đi sao tên bang chủ hồng hách đó có thể là Luke được nó đã từng nghe nói về Vampire Jack người đứng đầu Vampire là 1 người máu lạnh, tàn nhẫn giết người không ghê tay và rất hồng hách nó cũng chưa được gặp hắn ta.

-Được rồi về chuẩn bị đi tối nay sẽ là ngày cuối cùng có sự xuất hiện của Dark Doll

Sau khi Zun về thì nó cũng về ngủ lấy tinh thần để tối nay đi trả thù cho người đã ám sát Luke.

11. Chương 11. Vampire Jack

ĐÌNH MỆNH

Chương 11: Vampire Jack

11h đêm. Nó mặc 1 chiếc áo sơ mi đen, quần da đen, áo gilê khoác bằng jean và đi boot đen. Leo lên chiếc BMW nó phóng đi với tốc độ tên lửa. Tối nay, trước sự chứng kiến của toàn hắc đạo nợ máu sẽ trả bằng máu nó sẽ trả thù cho Luke.

Chiếc BMW dừng lại trước cổng bar Demon nó bước vào và đi thẳng xuống hầm hôm nay bar đóng cửa để chuẩn bị màn chém giết. Mọi người đã đến đầy đủ có cả tên Jack hắn mang mặt nạ, nó cũng vậy. Hắn đi lướt qua nó sao hắn lại thấy quen thế này? Cô gái có đôi mắt màu tím đó phải chăng là? Có người đã nói với

hắn như thế này là đôi mắt màu tím của em trông buồn quá nên em đeo lens xanh vào cho nó long lanh hehe khi nào mà anh bị lạc em thì có thể dựa vào nó tìm em mà bởi vì ở đây mọi người đều có đôi mắt xanh chỉ có em như vậy thôi.

Nói đi thẳng ra phía hồ nước chờ bắt đầu cũng nhanh thôi mọi người đã đông đủ bắt đầu màn chào hỏi:

-Tôi muốn tự tay giết ông ta-Nó nói với Jack

-Sao tôi phải nhường cho cô?Tôi cũng muốn tự tay giết ông ta-Jack

-Được-Nó vừa đáp vừa cầm súng bóp cò cùng lúc đó Jack cũng vậy chỉ cần nó bắn trước thì là nó đã đích thân giết ông ta trả thù cho Luke.

“Đừng”-1 âm thanh khá lớn vang lên cả nó và Jack đều bắn cùng 1 lúc 2 viên đạn đều trúng ngay tim cướp đi sinh mạng của ông ta có vẻ chưa hài lòng nó nói:

-Tôi có thể đem ông ta về giày vò được không?

-Tôi cũng muốn vậy.Liệu cô có nhường cho tôi được không?

-Không được.Sao tôi phải nhường cho anh?

-Sao tôi phải nhường cho cô?

-Ăn nói ngang ngược anh nghĩ anh là bang chủ Vampire thì anh có quyền hả?Gỡ mặt nạ ra xem nào-Nó vừa nói vừa đưa tay gỡ mặt nạ của Jack xuống

-Muốn gỡ mặt nạ của tôi thì tôi cũng gỡ mặt nạ của cô-Jack cũng đưa tay tháo chiếc mặt nạ của nó xuống 4 mắt nhìn nhau đầy bất ngờ.Chiếc mặt nạ trên tay nó rơi xuống đất người trước mặt nó chính là Luke người mà bấy lâu nay nó đã nhớ nhưng biết bao nhiêu.Chính Luke cũng vậy rất bất ngờ khi biết nó vẫn còn sống.

-Kelly là em thật sao?-Luke

-Đúng,là em,em là Kelly

-Luke à,em cứ tưởng anh đã chết trong vụ tai nạn năm đó.Sao anh lại không tìm em?

-Thật ra hôm đó anh đã không lên máy bay.Anh nhận được tin có người đã đặt bom trên chiếc máy bay đó nên đã đi chuyến bay khác nhưng sau đó anh định về tìm em thì Kelvin báo là em đã bị giết nên anh không về

-Anh nói sao?Anh đuổi việc cái nguồn tin tức được rồi đó.Em bị ám sát bao giờ?Em không ám sát người ta thì thôi chứ ai ám sát được em.Lại xem thường Kelly này rồi

Tại nhà Luke

-Có nhớ anh thiệt hông ta?1 năm không gặp em em thay đổi nhiều quá-Luke xoa đầu nó

-Anh cũng vậy mà.Em nghe đồn anh chảnh lắm nè-Nó

-Anh chảnh hồi nào?Em có biết là có nhiều em đòi theo anh lắm mà anh không thèm không?

-Zậy luôn ớ hở?Thì theo đi

-Đuổi anh hả?Vậy anh đi nha

-Ừ đi đi

-Thôi mà,anh đâu có dễ đi vậy đến đây vẫn chưa có đạt được mục đích đương nhiên anh không đi rồi.Anh nghĩ là năm nay em 19tuổi rồi cơ thể phát triển nhiều hơn nhỉ?

-Sao lại quan tâm đến cơ thể em thế nhỉ?-Nó khoanh tay nói

-Thì sao nào?Kelly Evelyn em là vợ anh mãi mãi là của anh nên em sẽ không thoát khỏi anh đâu.Cho nên là việc anh quan tâm đến cơ thể em là bình thường-Luke cười gian

-Chẳng bình thường.1 năm không gặp không quan tâm xem vợ yêu của anh có khỏe không chỉ lo nghĩ cho bản thân anh thôi.Hừ-Nó lại giận

-Anh xin lỗi,xin lỗi vợ yêu anh vui quá quên mất hỏi thăm em luôn hehe-Luke gãi đầu cười trừ

-Dẻo miệng,không tin lời anh được-Nó

-Em sắc sảo hơn nhiều đó nha.Ấy da,như vậy anh càng thích-Luke liếm môi vẻ thích thú

-Cảm ơn còn anh có cái ngày càng biến thái í-Nó

-Cái đó là tại em-Luke

-Sao tại em?-Nó chu mỏ

-Tại em quyến rũ anh làm gì-Luke

-Em đâu có.Tại anh biến thái thì có tại anh tại anh mà-Nó không nheo đánh vào người Luke

-Tại em-Luke

-Không biết,tại anh-Nó cãi

(Cứ ở đó mà tại em tại anh đi ha tui qua chương mới à!)

12. Chương 12. Khi Luke Dạy Yuki

ĐÌNH MỆNH

Chương 12: Khi Luke dạy Yuki

5 năm sau

-Mẹ-Yuki con trai nó năm nay 5 tuổi(Mình đã nói Luke là người Nhật chưa ở nhờ?)

-Có gì không Yuki?-Luke trả lời

-Luke,con gọi em mà-Nó giành với Luke

-Con thấy buồn quá định xin phép mẹ cho con ra ngoài dạo 1 chút-Yuki

-Anh đã bảo rồi mà thấy chưa?Yuki có 1 mình chắc chắn sẽ buồn nên chúng ta cần cho nó 1 đứa em nữa-Luke

-Hơ...hơ...em không nghe rõ em đi ra vườn đây-Nó kiểm soát chuồn

-Khoan đã,em lại trốn tránh à?Không được đâu nha-Luke nói rồi nhấc bổng nó lên bế vào phòng

-Ba mẹ định đi làm gì thế ạ?-Yuki hỏi

-Đi ngủ-Luke trả lời

-Ngủ vào lúc người khác mới thức dậy ạ?-Yuki

-Đúng thế con ạ!Ba mẹ có việc quan trọng-Luke

-Vậy mà anh cũng nói được nữa bó tay luôn-Nó

-Việc gì thế ạ?-Yuki tiếp tục

-Ngủ-Luke đáp

-Vậy con có thể đi chung không ạ?-Yuki

-Không,việc này chỉ có ba và mẹ làm thôi,con đi dạo đi-Luke

-Ôi,anh,đừng nói nữa nghe ghê quá đi mất-Nó

-Mặc kệ con lớn rồi anh phải giải thích chứ-Luke

-Ba sẽ dạy cho con sau.Giờ thì đi chơi đi-Luke

-Còn dạy nữa?Ghê.Anh định biến con em thành 1 thằng nhóc biến thái như anh sao?-Nó

-Anh đâu có biến thái đâu-Luke cười

-Ừ ừ anh là dâm tặc dâm tặc-Nó đánh vào người Luke

-Ui da sao em đánh anh đau quá vậy?-Luke giả vờ nhăn nhó

-Em xin lỗi anh có sao không?-Nó sờ người Luke kiểm tra

-Em đang làm gì thế?Anh không phải hạng trai dễ dãi đâu nha-Luke

-Em chỉ kiểm tra em anh có bị thương không chứ bộ?Vây cũng hồng được-Nó xụ mặt trông rất đáng yêu

-Ngốc,anh chỉ đùa thôi mà.Em quan tâm anh tới vậy hả?Vui ghê!-Luke ôm nó vào lòng nói

Nó đang cười vui vẻ thì đột nhiên thấy mắc ói vội chạy vào toilet Luke lo lắng chạy theo nó xem sao.

-Em có sao không?Anh đưa em đi bệnh viện thế này không được rồi.Anh lo lắm-Luke bế nó đi

-Khỏi,khỏi đi,em nghĩ là....-Nó vui vẻ nói

-Là sao?-Luke lo lắng

-Em có thai rồi-Nó

-Thật không đó.Hay muốn trốn tránh việc cần làm đây?-Luke nhăn nhó

-Thật chứ bộ-Nó nói rồi lặng lẽ chuồn đi trong lòng thầm nghĩ Haha thành công rồi từ giờ anh đừng mơ đụng đến em ông xã à,anh đã bị lừa.Vừa đi vừa suy nghĩ thì có 1 vòng tay ôm chặt nó từ phía sau kéo nó trở lại

-Vợ yêu à,em tưởng là lừa được anh sao?Nếu là có thai tại sao tháng này lại có nhỉ?Đừng có tưởng anh không rành về sinh lí nữ nên dễ bị lừa nhé-Luke ôm chặt nó nói

-Hihi,xem ra chắc em nhầm đó ông xã-Nó cười nham nhở đáp

-Anh không nở phạt vợ yêu của anh đâu nhưng mà xem ra anh phải dạy cho em biết thế nào là lễ độ để xem lần sau còn dám gạt anh không?-Luke

-Không nở thì thôi đừng phạt,ha?Em khóc đó nha-Nó

-Em lại giả vờ con nít ra dụ dỗ anh đó hả?Anh không bị em dụ dỗ nữa đâu nha-Luke

-Ông xã,em xin lỗi em biết lỗi rồi mà tha cho em đi,nha?Nha nha nha?-Nó trưng bộ mặt cún con và đôi mắt long lanh nhìn Luke.Ôi kiểu này chắc lại bị lung lay rồi,con vợ của anh sao mà đáng yêu quá đi mất,không thể nào không bị cảm dỗ được.(Mê gái nói đại đi bày đặt lí sự cù nhậy)

-Được rồi được rồi tạm tha cho em,nhưng mà....hôn anh cái đi-Luke nói

-Anh,con về kìa.Hôn hít gì ở đây?-Nó chỉ về phía cổng

-Kệ con chứ.Chúng ta chỉ làm việc nên làm thôi-Luke chu mỏ cãi

-Con chào ba mẹ-Yuki

-Ừ chào con,đi ra ngoài có gì vui không?-Nó ôm Yuki hỏi còn Luke đang nhìn Yuki bằng tia lửa điện

-Kelly,em không bỏ Yuki ra thì anh sẽ cho nó sang Los Angeles luôn đấy-Luke

-Làm gì ở bên?Anh ghen được cả với con luôn cơ à?-Nó

-*Gật gật*-Luke

-Hơ...bó tay-Nó

-Con trai đi chỗ khác chơi,chỗ ba mẹ đang nói chuyện-Luke

-Con định xin ba đi Los Angeles đấy ă!!Nếu ba cho thì tốt quá!Con dọn đồ đi ngay đây-Yuki nói rồi phóng lên lầu cái vèo

13. Chương 13. Kẻ Phản Bội

ĐỊNH MỆNH

Chương 13: Kẻ phản bội

Hôm sau

-Luke anh xuống mở cửa đi có ai nhân chuôn mãi kìa-Nó gọi Luke đang ôm cái lap làm việc

-Anh biết rồi-Luke

Cạch-Hắn vừa mở cửa 1 cô gái từ phía ngoài chạy vào ôm chầm lấy hắn nói:

-Anh Luke,Mika nhớ anh quá!Sao anh không về Nhật thăm em?-Cô gái đó nói

-Ồ...ơ...Mika trước tiên bỏ anh ra đã,vào nhà đi em đi máy bay chắc là mệt rồi-Hắn

-Anh Luke,anh đúng là tốt với em nhất-Mika lại ôm chầm lấy Luke nói

-Ai vậy anh?-Nó đi từ trên lầu xuống nói

-Hở?Con nhỏ này là ai vậy anh?A,em biết rồi chắc là osin chứ gì?Ăn nói hỗn xược-Mika

-Thì đã sao?Cô làm gì nào?-Nó

-Cô...cô...tôi đuổi việc cô cô không cần ở đây nữa,đi ngay đi-Mika chỉ tay vào mặt nó quát còn hắn thì mặt mày tối thui hắn biết là nó ghét ai chỉ tay vào mặt nó mà

-Được,tôi sẽ đi và không bao giờ quay lại nữa-Nó nói rồi đi thẳng lên lầu

-Ồ nè,Kelly Kelly,sao như vậy được chứ?Anh không cho,ai cho phép em đi-Luke

-Anh Luke,sao lại không để cô ta đi?Chỉ là 1 con điếm để anh chơi qua đường thôi mà,ngoài kia thiếu gì?Em thua kém cô ta sao?-Mika

-Con điếm?Haha chắc có lẽ vậy.Tôi đi đây-Nó đi từ trên lầu xuống và vô tình nghe thấy

-Kelly,em đứng lại,anh không cho phép em đi,đừng giận anh mà,Mika chỉ hiểu lầm thôi-Luke

-Chẳng lẽ...anh không giới thiệu cho mọi người biết em là ai sao?-Nó

-Anh...-Luke

-Em thật không ngờ,em không xứng là vợ anh sao?Sao anh lại không nói điều đó với họ hàng nhà anh chứ?Em đã làm gì sai sao?Đáng lẽ ra em không nên chấp nhận hôn ước này từ đầu đáng lẽ ra em không nên đến trường học thì sẽ không phải gặp anh.Được rồi,em đi đây chúng ta có thể coi như chưa từng quen biết nhau.Còn Yuki tùy quyết định của nó.Tạm biệt-Nó

-KELLY,KELLY.Đừng đi mà-Luke gọi

-Anh Luke anh đừng lo anh đã có Mika rồi cơ mà-Mika ôm chầm lấy Luke nói(Để cho ngắn mình sẽ gọi Luke là hắn)

Tại nhà nó

Nó đang nằm ngủ ngon lành trên sofa thì điện thoại reng lên

-Hello.Who are you?-Nó

-Alo,mẹ.Con là Yuki đây

-Yuki?Gọi mẹ có gì sao?

-Con gọi để báo cho mẹ là con sẽ theo ba để cản trở cô ta mẹ đừng giận con nhé

-Ừm,mẹ biết rồi-Nó

-Cảm ơn mẹ.Con sẽ tìm mẹ sau.Tạm biệt mẹ

-Ừm,sayonara

14. Chương 14. Quay Ngược Về Quá Khứ Hướng Tới Tương Lai

ĐỊNH MỆNH

Chương 14: Quay ngược về quá khứ hướng tới tương lai

Thời gian trôi qua rất nhanh đối với mọi người nhưng đối với 1 người sống trong đau khổ và uất ức thì thời gian chẳng bao giờ là nhanh cả.Cứ như vậy nó quyết không về nhà không gây phiền toái cho mọi người cứ giả tạo mình là 1 con người lạc quan mà không phá đám người khác thì nó chấp nhận như vậy nhưng....

Như thường lệ nó vẫn đang ở nhà theo sát mọi hành động của người nó yêu nó rất vui và cũng rất xót xa khi mà trong trái tim Luke bây giờ đã không còn nó mà là 1 cô gái khác nhưng đối với nó chỉ cần người mình yêu hạnh phúc là được.Nó đã từ bỏ tình yêu dành cho Luke từ lâu rồi mà thay vào đó là sự thù hận cho trái tim rỉ máu của nó.Ngày đó nó ra đi Luke chẳng màng đi tìm nó mà đã nghe những lời ngọt ngào của Mika mà dần dần quên đi hình ảnh Kelly trong trái tim mình.

Hôm nay Mika đã đến tìm nó cô ta hẹn nó 6 giờ tối tại ngọn núi phía sau công viên.Đúng giờ nó đi gặp cô ta

-Chào,cô hẹn tôi ra đây có gì sao?-Nó

-Xin chào,Kelly đã lâu không gặp rồi,cô trốn kĩ đấy nhưng vẫn không qua mặt được tôi đâu.Không vòng vo nữa tôi muốn cô vĩnh viễn biến mất-Mika nói và nhân lúc nó không chú ý đẩy nó xuống vực núi

Ban đầu nó rất bất ngờ,luống cuống tìm cách để thoát nhưng dần dần nó cũng buông xuôi vì đối với nó sống cũng chẳng ích gì.Nó đang từ từ rơi xuống và mọi thứ trước mắt nó tối đen như bức màn đêm dày đặc bao trùm mọi không gian.

3 tháng sau

Nó tỉnh dậy trong 1 căn phòng trắng toát,đây là đâu?Và nó là ai?Bệnh viện à?Sao nó lại ở đây nhỉ?Lạ thật.Cánh cửa phòng bật mở 1 người đàn ông lạ mặt bước vào.

-Chào cô bé xinh đẹp,cháu đã tỉnh rồi ư?-Người đó mỉm cười nói với nó

-Ồ...cháu là ai vậy?Chú biết chứ ạ?-Nó ngơ ngác hỏi

-Chú không biết cháu.Cháu không nhớ gì cả à?Cháu có thể về nhà chú-Người đó cười vui vẻ nói tiếp

-Ồ....như thế được ạ?Cháu gọi chú là gì ạ?-Nó

-Chú có thể nhận cháu làm con nuôi chứ?Cháu đồng ý không?

-Dạ?...Được ạ-Nó vui vẻ cười nói

-Chú à không ba là Higazawa Kenzo-Ba nó

-Vậy...con tên là gì ạ?-Nó

-Con không phải là người Nhật nhỉ?Màu tóc như này nữa.Con là người Anh thì phải.Gọi là Higazawa Say nhé?-Ba nó mỉm cười hiền hậu nói

-Dạ.Con rất vui-Nó-Ồ...ba có thể lấy cho con cái gương chứ ạ?

-Đây-Ba nó đưa cho nó

Thật là bất ngờ.Nó cứ tưởng là mình khoảng 2 mấy tuổi chứ?Không ngờ nó chỉ mới có 10 tuổi thôi sao?Tứctức là ...mới lớp 5.Cả mái tóc màu vàng nhạt và uốn lộn phần đuôi nữa,trông nó rất đáng yêu và rất xinh ý chứ ôi thật là lạ.Nhưng sao nó có cảm giác mình đã quên đi thứ gì đó thì phải,có cảm giác nó đã sống trên cuộc đời 2 mươi mấy năm chứ không phải là mười năm.

-Ba làm nghề gì thế ạ?-Nó

-Ba là giáo sư khảo cổ học ở trường đại học Tokyo-Ba nó

-Woa,khảo cổ học hả?Thích quá!-Nó reo lên thích thú

-Thôi mình về nhà đi anh hai con đang chờ ở nhà-Bà nó

-Dạ-Nó gật đầu rồi theo ba nó làm thủ tục xuất viện về nhà

-Yamato à ba về rồi đây-Ba nó

-Dạó.....ơ ai vậy?-Anh nó

-Đây là Say từ giờ Say sẽ là em gái con,Say bị mất trí nhớ và Say sẽ là con gái của ba-Ba nó vui vẻ giới thiệu

-Ồ...ờ...em gái-Yamato gật gù

-Chào anh Yamato,em là Higazawa Say từ giờ em sẽ là thành viên mới của gia đình-Nó cúi chào

-Chào nhóc,có vẻ nhóc nhỏ hơn anh nhỉ?Học lớp mấy rồi?-Yamato vò vò đầu nó hỏi

-Đã bảo mất trí nhớ cơ mà-Nó gầm gừ còn Yamato thì giật bắn mình,ba nó thì chỉ đứng cười rồi lắc đầu trước 2 anh em nó

-Nhóc nhỏ mà sao hỗn láo thế hở?

-Tại anh kiểm chuyện trước chứ bộ

-Lì như trâu

-Giống anh hai

-Hahaha 2 đứa thôi đi lại ăn bánh này-Ba nó can

-Dạ-Cả 2 anh em đồng thanh rồi quay lại nhìn nhau bằng tia lửa điện

-Yamato này,con tập đến đâu rồi?-Ba nó

-Anh hai tập gì vậy ba?-Nó

-Anh học karate và đấu kiếm-Anh nó

-Anh học tới đâu rồi?-Nó

-Karate thì đai đen cấp 1 còn đấu kiếm thì cũng tầm tạm-Yamato

-Tầm tạm là tệ chứ gì?-Nó chọc

-Em nói cái gì?Có muốn xem thử không?-Yamato

-Được-Nó khoanh tay chờ xem

Khi nhìn thấy cây kiếm nó có cảm giác hình như nó biết dùng kiếm Nhật thì phải.Hình như trước đây nó rất giỏi mấy thứ này.Đang suy nghĩ vu vơ thì Yamato chìa kiếm về phía nó,nó bật lên cao rồi đoạt lấy thanh

kiếm từ tay Yamato, Yamato lấy 1 thanh kiếm khác và thử đấu với nó. Sau 1 hồi múa qua múa lại, nó thắng thật không ngờ nó giỏi như vậy.

-Con/em biết dùng kiếm Nhật?-Ba nó và anh nó hỏi

-Con không biết nữa. Có cảm giác như trước đây con rất giỏi mấy thứ này thì phải-Nó nhìn 2 tay mình thắc mắc

-Thử cả karate đi, đấu với anh-Yamato

-Được-Nó nói rồi bật người lên không trung đáp xuống chỗ Yamato đang đứng. Sau 1 lúc so tài quyết liệt Yamato khẳng định nó có Karate đai đen tam đẳng. Không những thế mà cả Taekwondo, Judo, Vovinam hay võ của Trung Quốc nó đều biết và thành thực tất cả các thể võ đúng là nó giỏi thật.

-Không biết...trước đây con là người thế nào?-Nó thắc mắc

-Ai mà biết được nhóc-Yamato bó tay

-Này này anh hai anh bao nhiêu tuổi nhỉ?-Nó

-Anh 18 tuổi học lớp 12 đấy nhóc-Yamato lại vò đầu nó

-Đã bảo cấm vò đầu mà-Nó gầm gừ

-Hai đứa mau đi ngủ sớm đi mai đi học đấy-Ba nó

-Dạ? Đi học ă?-Nó

-Con không thích hả?-Ba nó

-Yeah yeah yeah con thích lắm. Cám ơn ba-Nó reo lên

15. Chương 15. Mình Là Higazawa Say

ĐỊNH MỆNH

Chương 15: Mình là Higazawa Say

Sáng hôm sau nó thức dậy rất sớm để làm bữa sáng cho cả nhà và tất nhiên ba nó rất bất ngờ nhưng mà rất vui. Trường của nó có đồng phục rất đẹp áo sơ mi trắng tay dài viền đen và cravat đen, váy màu đen nốt.

Nó khoác lên người bộ đồng phục rồi chào ba và anh hai tung tăng đến trường nhận lớp mới.

Nó bước vào lớp trước ánh mắt ngơ ngàng của mọi người và giới thiệu:

-Xin chào các bạn mình tên là Higazawa Say rất vui được gặp các bạn

-Em ngồi đâu đây nhỉ?-Thầy suy nghĩ

-Em ngồi cạnh bạn Yuki nhé-Thầy chỉ tay về phía 1 bạn trai tóc nâu trông rất điển trai nhưng sao?? Người này trông quen quá! Hình như nó đã quen biết cậu ta rồi thì phải. Nó nhìn về phía Yuki đúng lúc Yuki cũng đang nhìn nó

-Vâng ạ-Nó đáp và đi về chỗ ngồi

-Kelly-Yuki gọi nó

-Hà? Chào Yuki mình là Higazawa Say không phải là người bạn vừa nói đâu-Nó mỉm cười nói

-Bạn rất giống-Yuki nói

-Kelly, là ai vậy? Bạn gái của bạn à?-Nó hỏi

-À,bạn hiểu lầm rồi.Kelly là mẹ mình-Yuki

-Mẹ bạn à?Mình giống mẹ bạn sao?-Nó

-Ừ rất giống nhất là mái tóc,mẹ mình rất đẹp,1 vẻ đẹp của thiên thần-Yuki nói

-Rất hân hạnh đó hihi.Còn ba bạn đâu?-Nó

-Ba mình...đã theo người đàn bà khác rồi.Mình không muốn gặp lại ông ta vì ông ta đã phản bội mẹ-Yuki

-Cậu không nên nghĩ vậy.Dù sao ông ta cũng là ba cậu mà.Hãy đối diện với sự thật Yuki-Nó nói

-Cảm ơn bạn đã khuyên mình-Yuki

-Học thôi-Nó

-Ừm-Yuki

Giờ ra chơi

-Yuki,Say đi ăn trưa cùng tụi mình nhé?-1 bạn nữ nói

-Bạn là...?-Nó

-Bạn ấy là Ririka-Yuki

-Còn người này?-Nó chỉ vào cậu bạn bên cạnh Ririka hỏi

-Cậu ấy là Zhuang Ying-Ririka cười nói

-À,trông cậu ấy có vẻ không vui nhỉ?-Nó

-Không đâu.Cậu ấy là vậy đấy-Ririka

-Ririka thật tốt bụng-Nó mỉm cười nói

-Hihi không có gì-Ririka cũng cười đáp

-À mà,Zhuang Ying?Cậu ấy là người Trung Quốc à?-Nó

-Ừm,cậu ấy không biết tiếng Nhật nên chỉ có bọn tớ mới nói chuyện được với cậu ấy thôi-Yuki

-Ồ....thế hả?-Nó

-Mà nè,Say à cậu cũng đâu phải người nhật-Ririka

-Mình....cũng không biết nữa.Ba mình nói mình là người Anh-Nó

-Người Anh?Cậu biết nói tiếng Nhật à?Hay thật đấy-Ririka

-Ừm mình cũng không biết nữa hihi-Nó cười trừ

Giờ ra chơi nhanh chóng kết thúc ngôi trường trở lại với sự yên tĩnh vốn có của nó tiết học thứ tư và thứ năm nhanh chóng kết thúc mọi người ùa ra về như đàn ong vỡ tổ.

-Say,cậu chưa về sao?-Ririka nghiêng đầu cười hỏi

-Mình về ngay đây,cùng về nhé?-Nó

-Ừm-Ririka

-Yuki,Ying cùng về nhé?-Ririka

-Ừm-Yuki mỉm cười nói

-Được-Ying lạnh lùng

Cả bọn cùng nhau tản bộ ra ngoài cổng thì gặp 1 người đàn ông khoảng 2 mấy tuổi nhưng rất đẹp trai theo kiểu lãng tử tuy là lạ nhưng nó lại có cảm giác quen thuộc đến kì lạ mà thôi chắc là do tưởng tượng ra đó mà.

-Yuki,con về nhà đi-Luke tiến lại gần nói với Yuki

-Không.Đó gọi là nhà à?-Yuki dứt khoát

-Con vì mẹ con mà giận ba rồi bỏ đi à?Chẳng phải ba nói rồi sao?Người phản bội là mẹ con mà-Luke tiếp tục nói

-Không,ông đừng tưởng như thế là gạt được tôi.Ông mới là kẻ phản bội,mẹ tôi chỉ là 1 nạn nhân-Yuki

-Thật cứng đầu,người đầu đưa cậu chủ về nhà-Luke phẩy tay 1 cái cả chục vệ sĩ cao to lực lưỡng đã chắn trước mặt cả bọn.Yuki và Ying lao vào trận chiến với những tên vệ sĩ đó 1 cách quyết liệt,không biết Yuki và Ying có làm được không?

-Ririka đưa Say đi chỗ khác trốn đi-Yuki

-Nhưng còn các cậu.....-Ririka lo lắng

-Bọn tớ không sao.Đi đi-Ying vừa nói xong thì cũng là lúc Yuki và Ying bị bọn họ đánh gục xuống máu thấm ướt đầm cả chiếc áo sơ mi trắng.

-Yuki,Ying-Ririka hét lên và chạy đến đỡ 2 người họ

-Đưa đi-Luke nói rồi bọn vệ sĩ lôi cả 3 người kia đi

-Khoan đã,có giỏi thì đấu với tôi-Nó

-Dừng lại đi Say,cậu không đánh lại họ đâu-Ririka rưng rưng nước mắt

-Dừng...Say-Yuki gắng gượng nói

-Dừng lo,Ying cho tớ mượn thanh kiếm nhé-Nó nhận lấy thanh kiếm từ tay Ying rồi bật người lên không trung đập 1 phát vào tên đang đứng trước mặt nó và cứ như thế từng người từng người một đều gục xuống

-Hay lắm,bây giờ hãy đấu với ta-Luke

-Được-Nó

Mặc dù nó rất giỏi nhưng không thể thắng được Luke,nhưng cũng không hẳn là sẽ thua mà là hòa cả hai đều ngang tài ngang sức.Yuki và Ying tròn mắt nhìn nó Yuki biết Luke rất giỏi võ nhưng không ngờ là nó có thể ngang sức với Luke từ trước đến giờ chỉ có mẹ là làm được vậy thậm chí còn thắng cả Luke í chứ.

-Đi-Luke nói rồi đóng cửa chiếc xe lao đi cùng với sự tức giận.

-Các cậu có sao không?-Nó

-Không sao-Ying nhìn nó bằng ánh mắt thích thú

-Cảm ơn Say,cậu giỏi lắm-Yuki

-Hihi không có gì.Các cậu không sao là được rồi-Nó mỉm cười nói

-Này nhóc,có biết mấy giờ rồi không mà chưa về?Ba đang đợi nhóc ở nhà đấy-Yamato

-YAMATO-Nó gầm gừ

-Hơ...hơ...anh lại nói gì sai à?-Yamato

-Anh đến đúng lúc thật,anh biết băng bó chứ?-Nó

-Sơ sơ-Yamato

-Vậy băng bó dùm đi-Nó đẩy Yamato tại chỗ Yuki

16. Chương 16. Daiji Thích Cậu

ĐỊNH MỆNH

Chương 16: Daiji thích cậu

Sau khi sát trùng và băng bó cho Yuki thì Ying bảo sẽ đưa Yuki và Ririka về nó không chịu nên đòi đi theo thế là cả bọn cùng đưa 2 người kia về.

-Yamato anh về trước đi em đưa họ về đã,anh nói ba đừng lo nhé em sẽ về ngay thôi-Nó

-Được thôi,nhóc cẩn thận đấy kéo đi động đất thì khổ người ta-Yamato

-Yamato anh-Nó làm mặt hầm hầm

Ying đang đỡ Yuki đứng dậy thì nó phát hiện thấy vết thương trên tay Ying có lẽ cho bị trúng 1 nhát dao để bảo vệ nó và Ririka.

-Ying này,tay cậu bị thương rồi kìa-Nó cầm tay Ying lên xoay qua xoay lại xem

-Á-Yuki

-Xin lỗi Ying mình làm cậu đau hả?-Nó ríu rít cầm tay Ying xin lỗi

-Yuki vừa la mà-Ying thoáng nét cười trên mặt

-Ồ....ờ...thế hả?-Nó gãi gãi đầu cười

-Này Yuki cậu sống với ai?-Nó

-Với cậu của mình-Yuki

-Đến rồi-Yuki-Đây là mẹ mình-Yuki chỉ vào 1 tấm hình của nó

-Woa,mẹ Yuki đẹp thiệt đó-Ririka nhìn bằng ánh mắt ngưỡng mộ-Nhưng mà giống Say lắm chứ nhất là mái tóc

-Sao...sao...cậu cũng thấy giống vậy?-Nó

-Yuki con về rồi à-Ryan từ trên lầu đi xuống nói

-Dạ-Yuki

-Đây là...?-Ryan nhìn chằm chằm vào nó hỏi

-Rất giống mẹ con đúng không ạ?Bạn ấy tên là Higazawa Say là học sinh mới vừa rồi Say và Ying đã cứu con đấy-Yuki

-Chào chú-Nó mỉm cười chào Ryan

-Chào con-Ryan xoa đầu nó nói

-Chào chú Ryan-Ying

-Chào con Ying,mấy đứa ngồi chơi chút rồi về-Ryan

-Dạ thôi tụi con còn đưa Ririka về ạ-Nó

-Vậy à?Tiếc quá!Thôi hôm nào đến chơi nhé Say,Ying-Ryan

-Dạ-Nó và Ying đồng thanh

-Tạm biệt Yuki-Nó

Nó và Ying tiếp tục đưa Ririka về nhà an toàn rồi sau đó nó và Ying tranh giành đưa nhau về nhà.

-Cậu đang bị thương để mình đưa về cho-Nó

-Không,cậu là con gái đi 1 mình nguy hiểm lắm mình đưa về cho,vết thương có chút xiu không sao cả-Ying

-Nhưng mà....-Nó

-Không nhưng gì cả,đi nào-Ying nói rồi lôi nó đi

Tại nhà nó

-Cậu về 1 mình ổn không?-Nó

-Không sao-Ying

-Hay để mình đưa về nhé-Nó

-Hai đứa cứ ở đó mà mình đưa cậu về rồi cậu lại đưa mình về cả đời cũng không xong-Yamato

-Yamato,anh đưa Ying về nhé-Nó

-Sao anh phải đưa thằng nhóc đáng ghét này về?-Yamato

-Vậy để em đưa-Nó

-Thôi thôi,cho anh xin-Yamato-Nhóc đáng ghét về nào

-Nói cái gì?-Ying hậm hực

-Về thôi,mi mau cảm ơn em ta đi-Yamato

-C...cảmơn-Ying

-Hihi không có gì-Nó cười rồi đi vào nhà

-Ê nhóc,sao mặt mi đỏ cả vậy?Bị ầm đầu hả?-Yamato

-Cái gì?-Ying gất

Hôm sau

Như thường lệ nó vẫn dậy sớm để nấu ăn sáng cho mọi người sẵn tiện làm 1 ít cơm trưa mang theo cho cả nhà.Nó tạm biệt ba nó rồi nhanh chóng đến trường.Trường hôm nay đông vui hẳn lên không biết vì lí do gì nữa.Thôi!Sao cũng được trước tiên về lớp đã.

-Chào mọi người-Nó mở cửa lớp và mỉm cười chào tất cả nhưng đáp lại là sự khó chịu của mọi người dành cho nó

-Chuyện gì xảy ra vậy?-Nó hỏi Ririka

-Là do Daiji làm đó,cậu ta là hoàng tử trong trường này được rất nhiều người thích nhưng mà rất là kiêu căng hống hách,thích ai là phải có được mới vừa lòng nếu không thì hẳn ta sẽ bày đủ trò cho người đó chấp nhận mới thôi.Cậu được hẳn ta chấm rồi đấy-Ririka

-Ê?Sao lại như vậy?Tớ...có biết hẳn đâu?-Nó ngơ ngác

-Có thể tìm ai đó giả làm bạn trai tớ không?-Nó

-Tớ e là không vì trong trường này chẳng có ai dám đối đầu với Daiji vì nhà cậu ta giàu nhất ở đây rồi còn gì?Cả thể lực và vẻ ngoài nữa ai có thể có đủ các yếu tố như vậy chứ?-Ririka

-Hử?Giàu nhất Nhật Bản không?-Nó

-Cũng gần,khó quá đi làm sao cứu cậu đây Say?-Ririka

-Bình tĩnh bình tĩnh nào Ririka nghĩ xem có người nào không?-Nó

-Yuki thì được đấy nhưng cậu ấy quá nổi tiếng tớ sợ Daiji sẽ lợi dụng chuyện ba mẹ Yuki mà chộc làm cho Yuki thêm buồn-Ririka trầm ngâm

-Còn ai nữa không?-Nó

-Ừ....ừm....A đúng rồi Ying-Ririka

-Ying á?-Nó

17. Chương 17. Ying Làm Bạn Trai Say Nhé!

ĐỊNH MỆNH

Chương 17: Ying làm bạn trai Say nhé!

-Ừm,Ying đúng là 1 thiếu gia đấy nhé!Nhìn cậu ấy giản dị vậy thôi chứ nhà là 1 trong những công ti đứng trong top 10 trong lĩnh vực kinh doanh quốc tế,nhà Ying là cực giàu luôn ý nhưng chẳng ai biết đâu vì cậu ấy chẳng bao giờ nói do bọn tớ đã được đến nhà Ying nên mới biết đấy,với lại...Ying cũng được nhiều người khen đẹp trai mà-Ririka

-Ồ...Ying hả?Liệu Ying có giúp mình không hả Ririka?-Nó

-Sẽ giúp mà,Ying rất tốt bụng có điều hơi nóng tính nhưng mà ngoài Yuki thiếu gia của chúng ta ra thì chỉ có Ying là giúp được thôi-Ririka

-Nhưng mà...việc này....nói với cậu ấy sao đây?-Nó gãi gãi đầu cười gượng gạo

-Thì hỏi là Ying ơi làm bạn trai mình nha thế là xong-Ririka

-Giống tỏ tình thật ý-Nó

-Chứ nói thế nào?Chẳng lẽ Ying cậu làm bạn trai giả của mình nhé?-Ririka

-Ồ được đấy-Nó

-Có chuyện gì vậy?-Yuki

-Các cậu đến đúng lúc thật.Có việc cần các cậu giúp đây.Daiji “chăm” Say nhà mình rồi đó-Ririka

-Cái gì?-Yuki

-1 trong 2 người các cậu phải đứng ra giả làm bạn trai giúp Say-Ririka

-Bạn trai?-Ying tự nhiên hét lên

-Ồ,cậu giúp Say nhé Ying.Mình biết Yuki sẵn lòng giúp nhưng sợ tên đó sẽ làm tổn thương cậu nên không được đâu-Ririka

-Ồ...Ying à....Ying giúp mình nhé-Nó cúi đầu ấp a ấp úng nói

-Ồ...đ...ược-Ying lí nhí

-Cảm ơn cậu nha Ying-Nó vui quá vô tư ôm Ying nói cảm ơn nó nhớ là mình rất hay như vậy thì phải nhưng mà hồi nào nhỉ?

-Ồ....-Ying đỏ mặt cúi gằm

-Xin lỗi...tạ mình vui quá-Nó lí nhí nói

-Ying,cậu phải mạnh dạn nói Say là bạn gái cậu thì Daiji mới sợ chứ lí nhí như thế ai mà sợ-Yuki

-Ồ-Ying lí nhí

-Hết thuốc chữa luôn-Yuki

-Cậu ấy tự biết làm sao mà-Ririka

Reng reng reng-Tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ vào học

-Thầy thông báo cho các em biết là như thường lệ mỗi năm trường sẽ tổ chức văn nghệ mỗi lớp sẽ diễn 1 vở kịch lớp nào diễn hay nhất sẽ được phần thưởng là 1 chiếc cúp và sẽ quyên góp cho hội từ thiện với tên lớp mình.Lớp chúng ta sẽ diễn kịch gì đây nhỉ?Ririka em góp ý cho thầy xem-Thầy(Ririka là lớp trưởng)

-Dạ theo em chúng ta sẽ diễn vở công chúa ngủ trong rừng rất dễ thương và phù hợp ạ-Ririka

-Được đấy.Có em nào phản đối không?-Thầy

-Dạ không ạ-Cả lớp

-Thế giờ ai sẽ là công chúa?-Thầy

-Thầy ơi công chúa là Say nhé thầy vì Say rất xinh xắn và đáng yêu rất giống công chúa-1 bạn đứng lên nói

-Có em nào phản đối ý kiến này không?-Thầy

-Dạ không-Cả lớp

-Còn hoàng tử-Thầy

-Chúng ta có 2 ứng cử viên 1 là Yuki 2 là Ying.Em nghĩ nên chọn Ying ạ-Ririka

-Ừm,cũng hay các em đồng ý nhé-Thầy

-Dạ-Cả lớp

-Tiếp tục vai phù thủy là ai?-Thầy tiếp tục nói cho đến hết tiết sinh hoạt

Tan học

-Ririka à Say không biết diễn kịch đâu-Nó

-Đúng đó sao cậu lại để Ying làm hoàng tử?Sao lại đề xuất vở kịch này vậy?-Yuki

-Ồ Ying làm hoàng tử có gì sai sao?-Ririka

-Ồ....thì....-Yuki gãi gãi đầu

-Mà sao lại chọn vở kịch đó?-Yuki

-Sao lại không được hả Yuki?-Ririka

-Trong đó có cảnh cuối cùng hoàng tử hôn công chúa 1 nụ hôn thì công chúa mới tỉnh dậy-Yuki

-Hả?Chẳng lẽ....chẳng lẽ....-Nó ôm mặt rồi rít nói

-Bắt buộc phải hôn sao?-Ying

-Ừ vì sân khấu rất gần nếu làm giả thì mọi người sẽ thấy-Ririka

-Khôngggggggg-Nó nói rồi chạy trước không may va phải ai đó

-Ồi xin lỗi xin lỗi bạn có sao không?-Nó

-Chào cậu,Say mình là Daiji-Daiji

-D....ai.....ji.....-Nó

-Sao vậy?-Daiji

-À không,không có gì mình đi trước đây tạm biệt-Nó cười gượng gạo rồi kiểng có chuẩn

-Khoan đã đi chơi với mình đi,mình rất thích bạn đó,Say à-Daiji

-Sao Say phải đi với cậu,Say là bạn gái của tôi,chúng ta đi thôi Say-Ying nói rồi nắm tay nó kéo đi

-Ying,cảm ơn cậu-Nó

-Không....không có gì-Ying

-Này,Say à cậu đến nhà tớ chơi nhé?-Yuki

-Thế có được không?Sẽ làm phiền cậu của bạn đấy-Nó

-Không sao,có cả Ying và Ririka nữa mà-Yuki

-Ừm-Nó

-Ồ...ba-Nó vui vẻ gọi

-Chào con,ba đến đón con đấy nhưng mà bạn đã mời thì đi chơi đi nhé,chơi vui vẻ nhé Say-Ba nó mỉm cười hiền hậu nói

-Dạ,con cảm ơn ba.Tạm biệt ba-Nó

-Tạm biệt con-Ba nó

-Chúng ta đi xe nhé-Yuki

-Nhưng có mỗi 2 chiếc thì phải 2 người đi 1 chiếc rồi-Ririka

-Tớ sẽ chở cậu Say-Yuki

-Không,cậu chở tớ đi,cậu chạy xe đạp ghê bỏ xừ Say đi nguy hiểm chết được-Ririka

-Hơ hơ-Nó gãi gãi đầu cười

-Lên đi Say-Ying

-Ồ-Nó

18. Chương 18. Say Là Ai?

ĐỊNH MỆNH

Chương 18: Say là ai?

Lúc ra về nó vẫn nhớ rõ những chuyện mà Ryan đã kể về Kelly nhưng những chuyện đó như lần lượt tái hiện những kí ức đã mất đi của nó chúng cứ mập mờ trong đầu óc nó.

Hôm sau

Như mỗi ngày vào giờ đó nó đã có mặt ở trường và cả bọn đã có mặt đủ cả rồi.

-Chào Say-Ririka

-Chào cậu Say-Yuki

-Chào-Ying

-Chào các cậu-Nó

-Say ơi-1 bạn gọi nó

-Có chuyện gì vậy?-Nó

-Daiji nhờ tớ gửi cho cậu bó hoa này

-Cảm ơn-Nó nhận lấy bó hoa hồng đỏ

-Tên này lắm trò thật-Yuki

-Hoa cũng đẹp mà-Ririka

-Ừ,nhưng tớ không thích hoa đồng đỏ đâu-Nó

-Thế cậu thích hoa gì?-Ying

-Tớ nghĩ là hoa hồng đen-Nó

-Sao lại nghĩ?-Ririka

-Bên cổ tay phải của tớ có xăm hình hoa hồng đen-Nó giơ tay lên

-Cậu xăm à?-Yuki

-Không biết nữa.Trước ngực còn có 1 hình xăm con bướm và mắt cá chân còn có hình xăm viên kim cương và đôi cánh màu đen nữa-Nó

-Thôi bỏ qua việc xăm trở đi.Mai là diễn rồi,các cậu chuẩn bị đồ thể nào rồi?-Ririka

-Diễn thì tốt rồi chỉ có 1 công đoạn hơi khó thôi-Nó

-Hihi.Là đoạn hôn phải không?-Ririka

-Ờ-Nó

-Thôi được rồi cố gắng diễn tốt nhé Say,Ying phần trang phục để tớ và Yuki lo-Ririka

-Để tớ lo đảm bảo đồ đẹp miễn chê-Yuki

Buổi biểu diễn

-Đảm bảo Say mà mặc bộ này xinh như công chúa luôn-Ririka

-Còn tớ đảm bảo Ying mà mặc bộ này đẹp trai như Yuki luôn-Yuki

-Eo,cậu ta đang tự khen-Ririka

Nó trông rất xinh xắn với đầm trắng tinh khiết đính cườm lấp lánh.Còn Ying trông rất oai phong và điển trai với bộ đồ hoàng tử.

Vở kịch diễn ra suôn sẻ từ đầu đến cuối.Rồi cũng đến cái cảnh không mong đợi nhất.Ying cúi sát gương mặt nó chuẩn bị cứu sống công chúa bằng nụ hôn của mình nhưng điều làm nó bất ngờ là thay vì hôn lên má thì Ying lại hôn lên môi nó 1 nụ hôn ngọt ngào và cả 2 hoàn thành phần còn lại của vở kịch 1 cách tốt nhất.

Hôm sau

Từ rất sớm sân trường đã đông nghẹt người vì lí do hôm nay đi chơi nên ai cũng nôn nao đến sớm.

Nó diện 1 cái quần yếm bằng Jean ngắn và chiếc áo thun tay dài màu đen đi đôi giày bata đen và đội 1 cái nón kết mang balo tiến lại chỗ Yuki,Ying và Ririka đang đứng

-Xin chào các cậu-Nó

-A Say,đến sớm nhỉ?-Yuki

-Chào Ying,hôm nay tớ ngồi cạnh cậu trên xe đẩy-Nó giơ cái vé lên

-À....ờ....chào-Ying lí nhí không biết sao cái cậu này bình thường ăn nói lớn tiếng mà nói chuyện với nó toàn lí nhí thế này?!

-Say-Daiji từ xa đi đến chào nó

-Ờ...chào-Nó

-Hôm nay trông cậu rất đẹp như bông hoa này vậy-Daiji cầm bông hoa hồng đỏ đưa nó và nói

-Tặng tớ?Thôi cậu cầm đi,tớ không thích hoa này đâu-Nó giơ tay đẩy cành hoa về phía Daiji vô tình để lộ hình xăm hoa hồng đen

-Hoa hồng đen?!-Daiji

-Có chuyện gì sao?-Nó

-Cậu có biết biểu tượng hoa hồng không thể tùy tiện xăm vào tay được không?-Daiji

-Sao lại không?-Nó

-Biểu tượng hoa hồng là biểu tượng cao quý dành cho giới quý tộc của hắc đạo chỉ dành cho những người đứng đầu các bang phái lớn mới dám xăm hình này lên người,ngoài ra biểu tượng bướm đêm và đôi cánh đen cũng không thể xăm bừa được đâu-Daiji

-Thật vậy hả?-Nó

-Nếu cậu có hình xăm này hẳn cậu không phải là nhân vật tầm thường-Daiji

-Nhưng tớ có tất cả đấy-Nó

-Cái gì?Cậu có cả hình xăm bướm đêm,black wing và diamond?-Daiji bất ngờ

-Ồ-Nó

-Say,cậu là người Anh à?-Daiji

-Chắc vậy-Nó

-Tớ chắc chắn cậu phải là 1 tiểu thư trong 1 gia đình quý tộc vô cùng danh giá ở nước Anh-Daiji

-Nước Anh?Đúng rồi mẹ tớ cũng là người Anh-Yuki

-Nhưng mà....liên quan gì đến tớ?-Nó

-Mẹ tớ mất tích 5 năm trước rồi sau đó đúng ngày này 5 năm sau cậu lại xuất hiện đầy trông cậu lại rất giống mẹ tớ.Nhưng nếu muốn tìm hiểu về cậu thì có thể nhờ cậu Ryan-Yuki

-Cậu Ryan của cậu là người thế nào?-Ririka

-Không biết nữa,khoảng 5 năm trước cậu ấy xuất hiện và đưa tớ đi nói là anh của mẹ tớ tớ hoàn toàn không biết gì về cậu tớ cả-Yuki

-Kì lạ thật.Kì này về chúng ta phải làm cho ra lẽ-Ririka

-Lên xe thôi các em-Thầy thông báo và tất cả các bạn đều tập trung lên xe chuẩn bị đi Nha Trang

Nó ngồi cạnh Ying phía trên là Yuki và Ririka còn phía dưới là Daiji và con nhỏ tiểu thư kiêu ngạo Akizuki.

Nó ngồi đó suy nghĩ về đủ thứ chuyện trên trời dưới đất suy nghĩ về con người trước đây của nó,suy nghĩ về cuộc sống trước đây của nó nó là người như thế nào?1 cô tiểu thư nhà giàu à?Nhưng bây giờ nhà nó cũng giàu mà.Nhà họ Higazawa 1 trong những dòng họ cao quý ở đây rồi nó tựa vào vai Ying ngủ lúc nào không hay.Đang ngồi tự dưng nó ngã vào người Ying làm Ying hơi bất ngờ rồi Ying đỡ nó dậy cho nó tựa vào vai mình,khi nó ngủ trông rất đẹp trông rất đáng yêu nó như là 1 thiên thần vậy,mỗi lần nói chuyện với nó cậu luôn ấp úng không thể nào nhìn thẳng vào mắt nó mà nói được gì,việc này là sao?Khi biết Daiji thích nó cậu lại nhận lời làm bạn trai nó vì trong lòng có 1 chút ganh tị.Còn khi diễn kịch đáng lẽ chỉ hôn lên má nhưng Ying đã hôn lên đôi môi của nó 1 nụ hôn ngọt ngào và bây giờ thì Ying đang ngắm nó ngủ không rời 1 giây,khi đi cạnh nó thì Ying chẳng nói được gì nhưng cảm thấy rất vui,mỗi lần nó cười thì tim Ying đập rất mạnh chẳng lẽ.....Ying thích nó rồi nhỉ?

19. Chương 19. Chuyện Về Kelly

ĐÌNH MỆNH

Chương 19: Chuyện về Kelly

Nó bất chợt tỉnh dậy ngơ ngác nhìn xung quanh chạm phải ánh mắt của Ying đang nhìn nó say đắm tất cả những việc này giờ đều lọt vào mắt Ririka.

-Xin lỗi cậu nha tại....Say ngủ quên hihi-Nó mỉm cười

-Ồ...không có gì-Ying

-Ying à,tớ biết rồi nhé-Ririka

-Hả?Cậu...biết cái gì?-Ying

-Bí mật-Ririka

-2 cậu lạ thật đấy-Nó

-Ying à,xuống xe tớ cần nói chuyện với cậu đó hihi-Ririka

-Có gì sao?-Ying

Trong lúc đó thì mọi người đang xuống xe còn nó đi đang bị Yuki và Daiji giành balo

-Say à đưa balo tớ mang cho-Daiji

-Không tớ mang cho-Yuki

-Không tớ mang-Daiji

-Không tớ-Yuki

-Ồ thôi thôi để Say mang-Nó

-Hừ mau sang kia đi Akizuki của mi đang đợi kìa-Yuki

-Hãy đợi đấy-Daiji

Trở lại với Ririka và Ying

-Ying này,cậu thích Say phải không?-Ririka cười cười hỏi

-Ồ...làm gì có-Ying ấp úng

-Thôi nào nói thật đi tớ sẽ giúp cho,nếu cậu không nói Say sẽ không biết đâu-Ririka

-À...ừ.....ừ-Ying

-Ahihi vậy là mình đoán đúng.Tớ ủng hộ cậu đấy Ying.Tớ thấy Say cần 1 người để bảo vệ cho cậu ấy,tớ nghĩ là đằng sau những kí ức về Say là những câu chuyện đau buồn của cậu ấy,tớ hy vọng Ying có thể bảo vệ Say khỏi những chuyện đó-Ririka

-Ừm tớ biết rồi-Ying

-Cậu không thể nói được câu nào khác sao?-Ririka

-Nói cái gì?-Ying

-Thiệt là bó tay.Yuki nói không sai mà-Ririka

-Các em đem balo lên phòng của mình rồi thay đồ trở xuống đây tập trung ra biển chơi nhé-Thầy thông báo

-Dạ-Cả đám

Nó,Ririka,Yuki và Ying cùng 1 phòng 1 phòng có 2 giường tầng nên 4 người cùng 1 phòng.Tại nó thay đồ rồi cùng nhau ra biển nhưng xuống phía dưới đông quá nên nó bị lạc khỏi Yuki,Ririka và Ying.Nó đang đi tìm mọi người ở 1 chỗ khá sâu thì bị Akizuki đẩy nó té do bị vấp phải đá đập đầu vào nên nó bất tỉnh.Nhưng may mắn là Ying kịp lao xuống cứu nó chỗ nó ngã là chỗ nước rất sâu lại thường xảy ra xoáy ở đó nên chẳng ai dám lại gần.Sau đó cả nhóm kết thúc chuyến bơi ngày hôm đó như thể nhưng trong lòng nó đã có 1 chút tình cảm dành cho Ying.

-Say ơi-Ririka

-Ồi,Say ở đây-Nó

-Có muốn đi chơi không?-Yuki

-Có-Nó

Thế là cả bọn kéo nhau đi tham quan đường phố ban đêm

-A kem kìa,Say thích ăn kem-Nó

-Xe chạy rồi kìa,xa quá làm sao theo kịp đây-Ririka

-Nè-Ying đưa cho nó ly kem

-Ê nè nè tên kia sao cậu mua cho Say mà không mua cho tớ-Yuki

-Cậu là con trai mà tự đi mua đi-Ying

-Hihi-Ririka

-Ririka cùng ăn với tớ nè-Nó đưa cho Ririka cái muỗng

-Sao cậu mua nhiều quá vậy Ying?-Nó

-Ở tại gấp quá nên tớ mua đại-Ying

-Ăn đi-Nó đút cho Ying

-Hạnh phúc quá hả Ying?-Ririka cười toe hỏ

-Cậu nói gì dzợ?-Nó

-À không có gì đâu hihi-Ririka

Hôm sau chuyến đi kết thúc cả bọn thu dọn hành lí rồi trở về Nhật trong 1 tâm trạng hết sức vui vẻ để chuẩn bị đón 1 chuyện không hay sắp xảy ra.

-Con chào ba,chào anh hai em về rồi-Nó

-A Say con về rồi đó hả?Chơi vui không con?-Ba nó

-Dạ vui.Còn có quà cho ba nữa-Nó cười tươi nói rồi đưa cho ba nó 1 bịch sò

-A sò hả?-Ba nó

-Dạ,ba rất thích sò mà hihi-Nó

-Yamato anh đâu rồi?-Nó

-Anh ở đây?-Yamato

-Làm gì ở đó vậy?Em có quà cho anh đây-Nó

-Để đó đi-Yamato

Nó để gói quà trên bàn rồi đi lên lầu

Hôm sau,ngày mà cả bọn chờ đợi nhất đã đến hôm nay là ngày đi điều tra Ryan.

-Cốp-Yuki cầm quyển sách gỗ lên bàn cho ra dáng quan tòa

-Cậu mau khai mọi chuyện cho con-Yuki

-Khai cái gì?-Ryan

-Thì là chuyện về mẹ Yuki đó-Nó

-Đúng rồi-Ririka

-Thôi được tụi con muốn kể gì nói đi-Ryan

-Về dòng họ nhà cậu ấy-Ying

-Cậu tên là Ryan Evelyn còn mẹ Yuki là Kelly Evelyn-Ryan

-Chời ạ!Về nguồn gốc của dòng họ cậu ơi-Yuki

-Dòng họ Evelyn là 1 dòng họ cao quý trong giới quý tộc Anh.Và anh của bà con là 1 bá tước cao nhất trong hàng ngũ kị sĩ Anh,còn bà con là nữ hoàng của Hoàng Gia Anh,ông con là 1 Nga Hoàng vĩ đại của nước Nga(Nghe nó nhảm nhảm nhưng mà mình phải nỗ thì thân thể của mấy chế mới hoành tráng)nhưng mà ông là người lai giữa Nga-Hàn, bà con là người lai Anh Pháp còn mẹ con là người lai tùm lum cứ biết vậy đi nói nhiều mỗi miệng quá-Ryan

-Còn con?-Yuki

-Anh-Nhật-Ryan

-Chứ không phải cậu nói mẹ con lai tùm lum mà sao cuối cùng ra con là Anh vậy?-Yuki

-Cậu đâu có biết.À,Say là người lai Anh nè-Ryan

-Dạ,con cũng không biết-Nó

-Để tớ đi lấy thêm nước-Yuki

-Để tớ đi cho-Ririka

-Tớ giúp cậu-Nó

Tụi nó loay hoay ở trong bếp 1 lúc thì có tiếng của Ririka hét lên.Mọi người hoảng hốt chạy vào trong.

-Có chuyện gì vậy?-Ying là người đầu tiên chạy vào lo lắng hỏi

-Do tớ bất cẩn làm đổ nước làm Say trượt chân té đập đầu xuống đất ngất xỉu rồi-Ririka ôm nó khóc lóc nói

-Mau đưa Say đến bệnh viện-Yuki nói.Ying bế nó lên trong lòng đầy lo lắng rồi mọi người nhanh chóng đến bệnh viện do mất máu quá nhiều nên nó phải cấp cứu ngay lập tức nhưng sau đó cứ tưởng chừng mọi chuyện đã ổn thì nhận được tin Say có tỉnh hay không còn tùy thuộc vào ý chí của nó.Kể từ hôm đó ngày nào Ying cũng đến thăm nó ngày nào cũng nói chuyện với nó,Ying đã nói rất nhiều những tâm sự trong lòng mình cho nó biết kể cả việc Ying thích nó.

20. Chương 20. Lá Thư Của Say

ĐÌNH MỆNH

Chương 20: Lá thư của Say

1 năm sau

Như thường lệ Ying vẫn đến thăm nó cùng với bó hoa hồng đen thứ hoa mà nó nói nó rất thích nhưng nó đã không còn ở đó Ying chạy thật nhanh ra ngoài hỏi.

-Y tá,bệnh nhân phòng 301 đâu rồi?

-Cô bé xinh đẹp tóc vàng à?Cô bé đó đã làm thủ tục xuất viện từ sáng sớm và đi rồi.Hình như cô bé có gửi cho em bức thư-Y tá nói rồi đưa cho Ying bức thư nội dung như sau:

“Xin chào Ying,tớ biết cậu sẽ đến thăm tớ vào lúc 10 giờ mà đúng không?Lúc cậu đang đọc bức thư này thì Say đã nhớ lại tất cả mọi chuyện rồi nhưng xin lỗi Say không thể nào ở bên cạnh Ying được vì Say sẽ đi du học nước ngoài.Trong thời gian nằm đó Say đều nghe hết tất cả những lời Ying nói,cảm ơn Ying nhiều lắm vì đã bên cạnh Say trong 1 năm qua nhờ có Ying mà Say mới tỉnh dậy được thật không biết nói gì hơn ngoài câu cảm ơn nữa.Có 1 sự thật mà Say muốn nói với Ying đó là Say là Kelly mẹ của Yuki lúc đó do Say bị ngã xuống vực và chết nhưng không hiểu tại sao Say lại được quay lại quá khứ năm Say 10 tuổi nhưng lại được đi về tương lai Say cũng không biết tại sao nữa có lẽ do ông trời sắp đặt muốn cho Say 1 cuộc sống mới,muốn cho Say gặp Ying.Nếu 7 năm sau Ying tìm được Say thì đến lúc đó chuyện gì Say cũng hứa với

Ying.Tạm biệt,see you again.”

21. Chương 21. Xin Chào

ĐỊNH MỆNH

Chương 21: Xin chào

7 năm sau

Ying trở thành 1 chàng thanh niên đẹp trai với gương mặt lạnh lùng với mái tóc màu xám tro và đôi mắt hổ phách bao nhiêu cô gái chết mê chết mệt nhưng trong lòng Ying chỉ có 1 người là nó.

Hôm nay Ying đi học như thường lệ thì vẫn bước vào trước ánh mắt trái tim của cả đám học sinh trường Ying vẫn lạnh lùng bước qua họ trong lòng Ying vẫn tin rằng 1 ngày nào đó định mệnh sẽ cho cậu gặp lại nó.

Tiếng chuông vào lớp vang lên tất cả học sinh đều nhanh chóng vào chỗ ngồi.Hôm nay lớp có học sinh mới Ying nghe loáng thoáng là 1 du học sinh nào đó chỉ biết vậy thôi vì Ying không quan tâm lắm.

Cạch-Thầy giáo bước vào lớp dắt theo 1 bạn học sinh nữ xinh xắn.

-Xin chào các bạn,mình tên là Say Evelyn rất vui được đến đất nước của các bạn-Nó vui vẻ mỉm cười chào mọi người

Giọng nói này,cái tên này,mái tóc này cả nụ cười này nữa người này đúng là Say rồi.Không cần nghĩ ngợi gì thêm nữa Ying chạy như bay lên phía nó đang đứng vậy tay chào mọi người mà ôm chầm lấy nó-Người con gái Ying đã chờ đợi bao nhiêu năm qua.

-Say,cuối cùng chúng ta cũng gặp lại nhau rồi từ nay tớ nhất định không để cậu rời xa dù nửa bước-Ying ôm chầm lấy nó và nói trước sự bất ngờ của cả lớp

-Ồ...hơ...Ying à,mình biết rồi nhưng mà....buông Say ra đi mọi người đang nhìn kia-Nó

-Xin lỗi Say-Ying

-Ấy...sao tóc Ying màu này?Say nhớ hồi đó tóc Ying màu xanh đẹp lắm mà-Nó

-Say không thích hả?-Ying

-Ồ...không,Ying làm gì Say cũng thích hết-Nó

-Vậy Say có nhớ đã hứa gì với Ying không?-Ying

-Hứa hả?Ồ...hơ...sao Ying nhớ dai vậy?-Nó ngơ ngác

-Chứ sao.Say đã nói gì thì Ying sẽ nhớ hết đó cũng như bây giờ,tặng Say-Ying nói rồi đưa cho nó 1 bông hoa hồng đen

-Woa hoa hồng đen,hoa hồng đen thích quá.Cảm ơn Ying-Nó

-Khoan đã Ying chưa nói hết.Say có hiểu tại sao Ying tặng Say cành hoa này không?-Ying

-Không hiểu nhưng Say rất thích.Cảm ơn Ying-Nó

-Ồ Ồ Rập khi 1 người con trai tặng cho 1 người con gái 1 bông hoa nếu người con gái nhận thì tức là cô ấy đồng ý.Đừng nói là Say không biết việc này nhé?-Ying

-Hihi sao lại không?Tất nhiên là Say biết nên mới nhận-Nó

-Vậy cho hỏi: Say có đồng ý làm vợ của Ying không?-Ying

-Ừm...việc này Say phải suy nghĩ lại đã-Nó suy nghĩ

-Ồ...còn suy nghĩ-Ying

-Chỉ đùa thôi.Tất nhiên là đồng ý-Nó cười

-Nhưng mà nè Ying có biết gì không?Yuki và Ririka sắp làm đám cưới rồi đó-Nó

-Thế giờ Say là gì của Yuki?-Ying

-Say và Yuki đã đi xét nghiệm ADN và kết quả là 55,555% tức là Yuki chỉ giống Say một nửa. Say cũng không biết tại sao lại có chuyện như vậy. Say cũng không muốn bỏ rơi Yuki dù gì nó cũng là con trai của Say. Nghe thật kì lạ có phải không?

-Có thể xem đó là một kì tích có lẽ ông trời muốn cho Say cơ hội làm lại thì sao?

-Cảm ơn Ying đã nghĩ như vậy. Say sẽ không bỏ Yuki nhưng Say sẽ trao tay Yuki cho một người yêu Yuki nhiều hơn cả Say....

-Ririka?

-Đúng-Nó-Nhưng mà...Ying mà không cầu hôn Say lại dang hoàng thì Say đổi ý đó nha.Liệu mà tính-Nó cười lém lỉnh nói

-Thế giờ có cưới không?-Ying

-Định ép hôn hả?-Nó

-Ừ.Say bảo sẽ đổi ý Ying chỉ còn cách này thôi.Ying không phải là người giỏi ăn nói nên không biết lấy lòng Say đâu-Ying

-Ồngốc.Chỉ cần tấm lòng là đủ chẳng phải Ying đã đợi Say 7 năm rồi sao-Nó mỉm cười hạnh phúc nói

Kết quả của cuộc trò chuyện hạnh phúc là 2 đứa bị đứng hàng lang nhưng vẫn vui như thường.

-Say à,Say có muốn trả thù họ không?-Ying

-Trước khi Ying hỏi Say đã làm xong từ lâu rồi-Nó cười vui vẻ đáp

-Như vậy vẫn chưa đủ.Cô ta đối xử với Say như vậy có thể tha thứ sao?Ying đã giết cô ta rồi-Ying nói với vẻ mặt chẳng thương xót gì lắm

-Đừng làm vậy nữa,hứa với Say nhé-Nó nắm tay Ying mỉm cười nói

-Được,Ying hứa-Ying cũng mỉm cười với nó

22. Chương 22. Ngoại Truyện 1- Đám Cưới

ĐÌNH MỆNH

Chương 22: Ngoại truyện 1- Đám cưới

Reng.....Reng.....Reng.....

-Say ơi! Dậy mau trễ giờ đám cưới bây giờ- Edward đứng trước giường hét vang

-Trời ơi trời ơi mấy giờ mấy giờ rồi? Sao không kêu em dậy sớm hơn chứ hả? Anh là đồ độc ác- Nó vừa mở mắt đã tuôn 1 tràng

-Làm ơn mắc oán. Anh vừa gọi em dậy dám bảo là độc ác hứ- Edward khoanh tay giận lẫy

-Thôi thôi đừng giận em nữa em biết lỗi rồi mà. Giờ em phải làm gì nhỉ?

-Còn không đi thay đồ đi đám cưới một lần rồi mà chẳng nhớ gì là sao?

Nó đột nhiên trầm lặng khi nghe câu đó Edward cũng nhận ra xin lỗi nó rồi xoa đầu bảo nó thay đồ đi.

Trông nó rất xinh với chiếc váy trắng sang trọng đính ruby lấp lánh. Một chiếc đầm trắng cúp ngực và tôn lên mọi đường nét quyến rũ trên cơ thể nó. Mái tóc màu vàng nhạt được làm kiểu đơn giản nhưng vẫn đẹp tay cầm một bó hoa hồng đen.

Nó hồi hộp ngồi trong phòng chờ ngắm nhìn quang cảnh lễ đường trong mơ của mình. Ngày đám cưới trước đó nó đã chẳng thể tiến hành trang trí một hôn lễ như thế vì Luke ghét hoa hồng đen. Thật may mắn vì ngày hôm nay ước mơ của nó đã thành hiện thực một người luôn chờ đợi nó, luôn yêu thương nó suốt 7 năm qua, một lòng một dạ chờ nó quay về và sẵn sàng gửi cho nó những dòng email tâm sự mặc dù biết rằng không bao giờ được hồi đáp. Khẽ mỉm cười nhớ lại thời gian đã qua cuối cùng nó cũng tìm được bạch mã hoàng tử của mình rồi.

Cách cửa phòng bật mở Ryan nắm lấy tay nó bước ra lễ đường và nhẹ nhàng trao tay nó cho Ying. Hai đứa nhìn nhau mỉm cười rồi trao nhẫn cho nhau. Cuối cùng thì Ying cũng chờ được nó trở về người con gái cậu đã chờ đợi suốt bao nhiêu năm qua, người con gái duy nhất khiến Ting phải mỉm cười và là người đầu tiên cũng là người cuối cùng mà Ying yêu trong cả cuộc đời này.

23. Chương 23. Ngoại Truyện 2- Động Phòng

ĐÌNH MỆNH

Chương 23: Ngoại truyện 2- Động phòng

Sau khi cử hành hôn lễ là công đoạn tiếp khách khách của gia đình nó và Ying tiếp cũng phê luôn nhưng Ying chẳng rời bàn tay nó 1 giây. Mọi người mời rượu Ying cứ uống và uống thôi nhất quyết không cho nó uống một giọt. Ày..... Công nhận là bạch mã hoàng tử rồi. Nhưng cuối cùng nó tội Ying quá nên cũng đành phải uống làm sao nở để Ying uống một mình được.

10 tiếng đồng hồ trôi qua, cuối cùng cũng tàn tiệc rồi bây giờ cũng là 11 giờ đêm rồi cả nó và Ying đều ngà ngà say nhưng công nhận tửu lượng của cả 2 tốt nhận tới giờ vẫn còn đủ tỉnh táo để đi về. Mọi việc thu dọn giao lại cho Louis, Ryan và Edward.

Tại biệt thự số 09 nhà nó và Ying

Nó loạng choạng bước đi suýt thì té may mà Ying đỡ kịp, trên người vẫn mặc bộ váy cưới dài thướt mà cổ thì lại xê sâu lúc té vô tình cúi người xuống làm Ying vô tình nhìn thấy Ôi trời! Nó đang khiêu khích Ying sao? Dù gì thì Ying vẫn là con trai làm sao chịu nổi sự kích thích từ một cô gái quyến rũ như nó chứ.

-Em đi thay đồ- Nó nói với Ying rồi đi vào nhà vệ sinh

Khoảng 5 phút sau nó bước ra với bộ váy ngủ mỏng manh trên người. Nó lết xác lại giường rồi nằm xuống đó ngủ. Ying xoay người lại gỡ bỏ cái cravat và cởi bỏ cái áo sơ mi trên người.

-Say- Ying khẽ cười gọi nó

-Ôi. Á.....sao anh không mặc áo hả? -Nó cầm cái mền che mặt lại trong lúc luống cuống một bên dây áo bị tuột ra để lộ bờ vai trần gợi cảm. Sự kích thích tăng lên tột độ Ying cố kiềm chế để không lao thẳng vào người nó như một con thú đói:

-Em định ngủ như thế sao?

-Thế giờ em phải làm gì?- Nó cười cười hỏi lại

-Em hỏi câu khó quá!- Ying gãi đầu cười rồi leo lên giường ngồi cạnh nó

-Anh muốn gì?-Nó ngồi dậy vuốt nhẹ lên người Ying hỏi

-Em nghĩ xem. Anh không chịu nổi nữa đâu nếu em cứ như thế- Ying bình tĩnh đáp

-Nhìn biểu hiện của anh kìa, anh không cảm thấy gì sao? Xem ra mỹ nhân kế của em vô tác dụng rồi- Nó chu mỏ ôm lấy tay Ying nũng nịu

-Em nghĩ vậy thật hả? Thật ra thì.....

-Thì sao?

Vừa dứt câu hỏi thì Ying lao vào người nó như con thú đói. Đặt nó nằm nhẹ xuống giường Ying từ từ gỡ bỏ lớp quần áo trên người nó. Phía sau lớp trang phục là một thân hình hoàn hảo càng khiến ham muốn tăng lên nhiều lần. Đặt lên môi nó một nụ hôn thật sâu cũng là nụ hôn đầu tiên Ying dành cho nó cho đến khi hơi thở dồn dập Ying mới rời khỏi đôi môi ngọt ngào của nó xem chừng trong ánh mắt Ying vẫn còn luyến tiếc hương vị ngọt ngào đó. Rồi tiếp tục những công việc mà mình cần làm cho đến khi nó lên tiếng:

-Anh, dừng lạiđược không? A...đã 5 lần rồi đó. Em....đau

Ying giật mình nhìn người con gái đang nằm phía dưới mình. Thật sự cậu đã quá mạnh tay với nó, Ying nhìn nó xót xa cậu quên mất đã làm nó đau những 5 lần

-Anh xin lỗi, anh đã không để tâm đến em rồi. Em ngủ đi

Ying nằm ra bên cạnh rồi xoay người qua ôm lấy nó xoa đầu bảo nó ngủ đi rồi cả 2 cùng chìm vào giấc ngủ.

24. Chương 24. Ngoại Truyện 3- Gia Đình Hạnh Phúc

ĐÌNH MỆNH

Chương 24: Ngoại truyện 3- Gia đình hạnh phúc

6 năm sau

Ánh nắng chói chang chiếu vào một ngôi nhà sang trọng và ấm cúng ở đó có một cậu bé, một người phụ nữ và một người đàn ông đang quây quàng trên một chiếc bàn ăn.

Thấm thoát đã 6 năm trôi qua rồi. Nó đã trở thành một nữ doanh nhân thành đạt với chuỗi công ti MF có qui mô toàn thế giới. Ying cũng điều hành công ti riêng và cả 2 không có ý định sáp nhập làm một.

Con trai nó và Ying là một cậu bé lai rất đẹp trai vì sở hữu dòng máu lai của cha và mẹ giống nhất là màu mắt và màu tóc. Cậu bé tên là Zhuang Ken. Ken tuy mới 6 tuổi nhưng rất chững chạc và ngoan ngoãn.

Bây giờ cả gia đình hạnh phúc của nó đang quây quàng với nhau cùng ăn sáng.

-Mẹ, anh Yuki đâu rồi? Sao không đến đi học với con?

-Anh Yuki rất bận. Hôm nay không thể đến được đâu- Nó xoa đầu Ken nói

-Hôm nay ba sẽ đưa Ken đi học? Con có đồng ý không?-Ying hỏi Ken

-Ok. It's up to you(Được, tùy ba)

-Giỏi nhỉ?-Ying nhìn nó cười trước câu nói của Ken. Nhìn nó cái tội dạy thằng nhỏ lộn xộn ngôn ngữ nên giờ nó nói loạn xạ ngẫu muốn nói tiếng gì thì nói. Nó cười cười bảo Ying bỏ qua đi bỏ qua đi nhưng mà mặt mày méo xeo thể nào tối nay cũng bị trừng phạt rồi.

-Kính cong.....

-Để con ra mở cửa

Ken lanh chanh chạy ra mở cửa trước.

-Anh Yuki, anh đến đưa em đi học hả?-Ken vui vẻ hỏi Yuki

-Ừ, đúng rồi. Anh và chị Ririka đến đưa Ken đi học

-What a nice day!!!!!!-Ken phán một câu rồi vào xách cái cặp chạy ra cửa lòi kéo cả nó và Ying đi luôn.

Ken đi trước cùng với Yuki và Ririka còn nó và Ying đi phía sau và đó là gia đình hạnh phúc của nó, một câu chuyện cổ tích giữa thời hiện đại. Công chúa đã tìm được bạch mã hoàng tử của riêng mình. Dù sau này cuộc sống có trải qua bao nhiêu khó khăn đi nữa chỉ cần luôn giữ vững lòng tin dành cho nhau thì cũng sẽ vượt qua.

~See you again

Mời các bạn đón đọc truyện khác của Doll " Pháp sư bóng tối" cảm ơn đã theo dõi và đọc truyện của Doll
^^

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-dark-doll>